

நூற்றுமை

மார்கழி மலர் 2003

விவரம்

சுந்தரியான் தூச்சீரு வகை கணபத்ராஸ்ப் பிரதாவ

“மனநலத்தின் ஆகும் மறுமைமற்
இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து (றஃதும்

பொருள்:-

மனம் சுத்தமாயிருத்தலால் மறுமை
இன்பம் உண்டாகும்; மனம் சுத்தமாயிருத்தல், தான் பழகுகின்றவர்களின் நற்குணங்களால் உண்டாகும். (459)

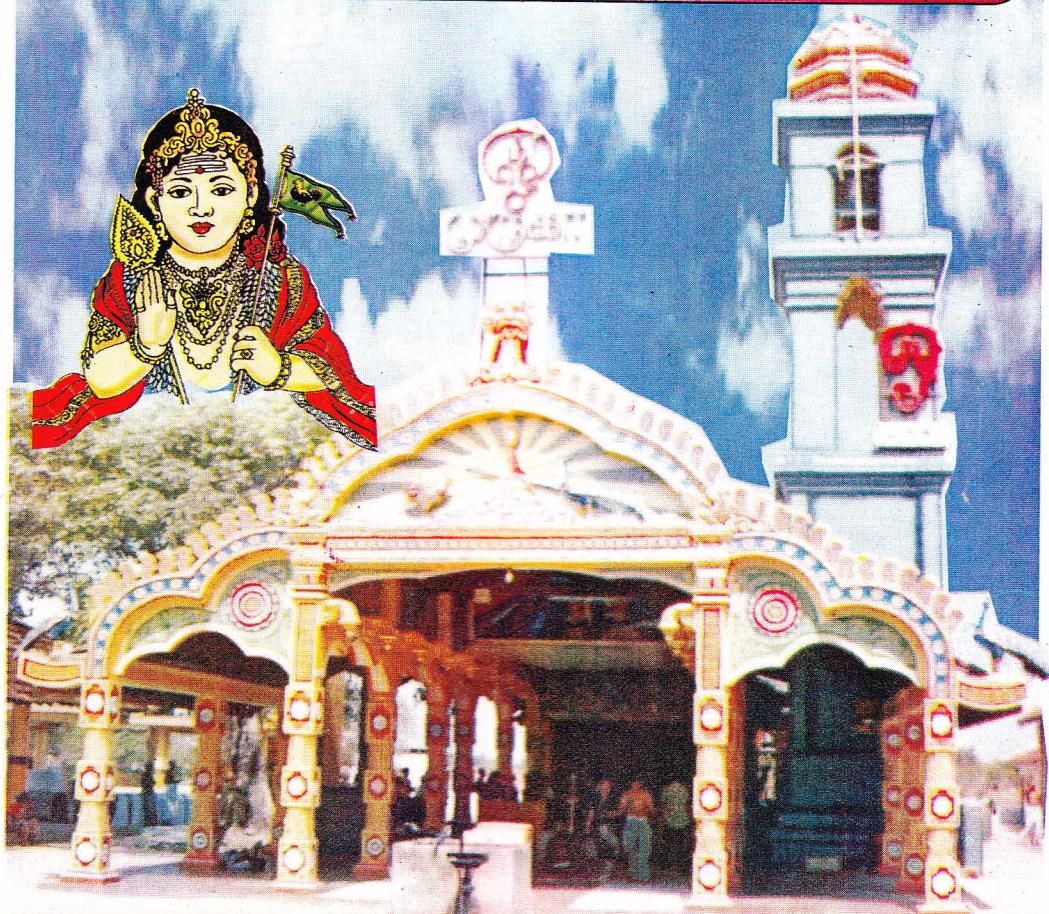

நற்சிந்தனை

முத்திக்கு வழி ஆசிரியம்பா

முத்திக்கு வழியை மொழியக் கேண்மோ!
சத்தியம் பொறுமை சாந்த மடக்கம்
நித்தியா நித்திய வத்து விலேகம்
பத்திசெ யடியரைப் பணிதல் பகலவன்
எழுபுன் எழுதல் இரும்புன லாடல்
வழுவிலைந் தெழுத்தும் வரன்முறை பயிலல்
குருபதம் பணிதல் கோலநீ றணிதல்
வரும்பசிக் குண்ணல் வாயுற வாழ்த்தல்
சாத்திரம் பயிறல், தன்போற் பிறரையும்
பார்த்தல்; பணப்பற் ரொழித்தல்; பணபுடன்
வார்த்தை யாடல்; வாதனை தீர்த்தல்
கோத்திரங் குலமெனுங் கோட்பா டொழித்தல்
எட்டுணை யேனும்
வேண்டுதல் வேண்டாமை யின்றி யென்றும்
ஆண்டவ ணடிக்கீ ழமாந்து வாழ்தலே

நூனச்சுடா

வெளியீடு :

சந்தியான் இச்சீரம கைவ கலைபண்பாட்டுப் பேரவை

நூல்சுடர்

வெளியீடு - 2

சடா-72

2003 மார்கழி பொருள்க்கம்

	பக்கம்
முருக வழிபாடு	1 - 4
வியாழ குருவின் வாக்கு வன்மை	5 - 8
திருவருட் பயன் வசனஞபம்	9 - 10
உள்ளம் பெரியர் அல்லாக்கிறுமானுடர்	11 - 16
புராணங்களுட் தனிக்கிறப்பு மிக்கது கந்தபுராணம்	17 - 18
யார் இந்த(ச) செல்லம்மா	19 - 21
மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும.....	22 - 24
வாழ்த்துப்பா	- 25
அறப்பளியின் திறப்பிற்கு ஓர் ஆச்சிரமம்.....	26 - 27
வள்ளுவர் கோபித்தார்	28 - 30
பகவத்கிதையில் மனித மனம்	31 - 33
ஓளவையார் அருளிச்செய்த நல்வழி	34 - 35
நித்திய அன்னப்பளி	36 - 37
அரை நிமிட நேரம்	38 - 39
அருணகிரி சுவாமிகள் அருளிய கந்தரலங்காரம்	40 - 41
தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் 79 ஆவது.....	42 - 44
சந்திதியான்	45 - 48

அன்பளிப்பு:-

மலர் ஒன்று 30 ரூபா

வருடச்சந்தா தபால்ச்செலவுடன் 385 ரூபா

சந்திதியான் ஆச்சிரம சைவகலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.

அச்சுப்பதிப்பு.

அச்சகம் சந்திதியான் ஆச்சிரமம்
தொண்டைமானாறு.

“ஞானச்சுட்டி”

கார்த்திகை மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை:-

மேற்படி கார்த்திகை மாத மலருக்கான வெளியீட்டுரையை ஆசிரியர் K. S. சிவஞானராஜா அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள் திரு. சிவஞானராஜா அவர்கள் ஆரம்ப உரையில் ஞானச்சுடர் சஞ்சிகையில் சிறப்பு அம்சங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். விளம்பரம் இல்லாது சஞ்சிகை வெளிவருவது பற்றியும், ஒழுங்கு முறையில் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அத்துடன் பத்திரிகைத் தர்மத்தின் படி ஞானச்சுடர் வெளிவருவதையும் அச்சிடுதலைக் கூட சீராக மேற்கொண்டு வாசிப்போருக்கு விருப்பத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக அமைந்திருப்பதையும் எடுத்துக்கூறினார்கள்.

சஞ்சிகையில் வெளிவரும் சந்நிதியான் அற்புதம் மிகவும் சிறப்பான கட்டுரையாக வெளிவந்து கொண்டிருப்பதைக்குறிப் பிட்டு அனைத்து விடயங்களுமே அனைவரையும் சரியான பாதையில் செல்வதற்கு வழிப்படுத்துவதாகவும் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை:-

எழுத்தாளர் தெணியான் அவர்களால் நூலிற்கான மதிப்பீட்டுரை வழங்கப்பட்டது. கடமையைச் செய்கின்றவன் இறைவனுக் குத்தொண்டு செய்கின்றவன் ஆகின்றான் என்ற தத்துவத்தின் படி ஆச்சிரமம். பேரவை, இவர்களால் வெளியிடப்படும் ஞானச்சுடர் சஞ்சிகை என்பன எல்லாம் இறை தொண்டுகளாகவே எடுக்கப்பட வேண்டியவை என்பதை எழுத்தாளர் அவர்கள் தனது ஆரம்ப உரையில் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இவ்வாறான ஒரு சமய சஞ்சிகை எளிமையாக எழுதப்பட வேண்டுமென்று தான் எதிர்பார்ப்பதாகவும் அந்த வகையிலேயே ஞானச்சுடர் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதையிட்டு தனது திருப்தியை வெளியிட்டார்கள்.

பலதசாப்தங்களுக்கு முன்பு சிதம்பரத்திலிருந்து விபூதி போன்றவை தபாலில் அனுப்பப்பட்டதை நினைவுகூர்ந்த தெணியான் அவர்கள் அதனை ஞானச்சுடர் இன்று செயற்படுத்திக் கொண்டிருப்பது சிறந்த ஒரு நடைமுறை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். மனிதனை மனிதனாக வாழவைப்பதற்குரிய பல அம்சங்களை உள்ளடக்கி பிழைகள் இல்லாது சஞ்சிகை வெளிவருவதையிட்டு தனது திருப்தியை சபையினருக்கு வெளிப்படுத்தினார்கள்.

இறுதியாக சுடரில் உள்ள அனைத்து கட்டுரைகளையும் சுருக்கமாக மதிப்பீடு செய்தார்கள்.

சந்நிதியான் புகழ் மாலை

கபட்டெஞ்சம் கலக்கம் நீங்க கருதிவந்த வேலனே
பகட்டற்ற பக்தி நிலையை விரும்பித் தந்த பாலனே
இகத்தில் இன்பம் இனிதுநல்க இதயம் வதியும் சீலனே
சகத்தவரைப் பாதுகாக்கும் சந்நிதியில் வேலனே.

எனம் மிகுந்த ஊன உடம்பை இறைவனாக்கும் வேலனே
ஞானவெள்ளாம் நல்கி எம்மை நண்ணிநிற்கும் சீலனே
காலவெள்ளாம் அள்ளிடாது காத்தருஞும் தெய்வமே
கோலவெள்ளி கும்பிடும் சந்நிதியில் வேலனே.

அசுரகுணம் அழிந்து போக ஆடிவரும் வேலனே
விஸ்வரூபம் கொண்டு நின்று வினைகள் தீர்க்கும் பாலனே
அசுர குலத்தை அழிக்க வந்த அக்கினிப் பிழம்பனே
முசுகுந்தன் குறையைத் தீர்த்த முத்துக்குமரனே.

இதயகமலம் மலர்ந்து மினிர எழுந்து நின்ற உதயமே
மதியம் சூடும் மதுரை மன்னன் மதலையான செல்வனே
கதியதருளிக் கவலை தீர்த்துக் காத்தருஞும் தெய்வமே
பூவரசின் நிழலுகந்த சந்நிதியின் வேலனே.

தஞ்சமென்று வருவோரைத் தாங்குகின்ற வேலனே
நஞ்சை யொத்த நலிந்த வாழ்வை நசித்து வைக்கும் ஞானியே
மந்திரங்களின்றியே மௌன பூசை செய்திடத்
தங்கி நின்று வரமளிக்கும் சந்நிதியின் செல்வனே. [முற்றும்

வ. சிவநேசன்

சுடர் தரும் தகவல்

எமது சமுதாயத்தின் சொத்தாகக் கருதப்படுவது கல்வி ஐரோப்பியர் காலத்திலிருந்து அன்மைக்காலம் வரை தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் சொத்து மட்டுமல்ல முக்கியமான வேலைவாய்ப்பு மூலா தாரமாகவும் கல்வி இருந்துவந்துள்ளது. கடந்த ஒரு சில தசாப்தங்களாக கல்வி கற்று வேலைவாய்ப்பைப் பெற்று அதன் மூலம் பொருளாதார ரீதியாக வளம் பெறுவதில் சில தளர்வுகள் ஏற்பட்டாலும்கூட கல்விதான் எமது சொத்து என்பதை யாரும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

இந்தவகையிற்தான் ஏழைகளாக இருந்தாலும் தமிழர்கள் இன்றும் கல்வியைக் கண்ணாகக் கருதிச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக் கிறார்கள் இந்தக் கல்வி இலவசமாக வழங்கப்படுவதாகக் கூறிக் கொண்டாலும் இன்றைய ரியூசன் கலாச்சாரத்தில் மாணவர்கள் தனியார் கல்வி நிலையங்களுக்கும் சென்று கல்வி கற்று வருகின்ற சூழ்நிலையைக் காண்கின்றோம் இது தொடர்பான சாதக பாதக நிலைமைகளை ஆராய்வது எமது நோக்கமல்ல ஆனால் பெருந்தொகையான பணத்தை எமது பெற்றோர்கள் தனியார் கல்வி நிலையங்களுக்காக வழங்குவதையும் அதனால் அவர்கள் பெரும் கஷ்டத்தை எதிர் நோக்குவதையும் அன்றாடம் காண்கின்றோம்.

க. பொ. த. (உ. த) வகுப்பில் கல்வி கற்கும் மாணவன் ஒருவன் பாடசாலைக்கு வெளியே மாதம் ஒன்றிற்கு தனியார் கல்வி நிலையங்களில் கல்வி கற்பதற்காக சராசரியாக 250 ரூபா தொடக்கம் 500 ரூபா வரை செலவு செய்வதைக் காணமுடிகிறது இவ்வாறு பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கின்ற மாணவர்கள் தனியார் கல்வி நிலையங்களுக்கு ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு மாதம் வழங்குகின்ற தொகையை எடுத்து நோக்கினால் அது பாடசாலைகளில் ஒரு மாதம் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற ஒட்டுமொத்தமான சம்பளப் பணத்தை விட அதிகமாக இருப்பதாகக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அதாவது அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு மாதம் வழங்குகின்ற சம்பளத்தைவிட அதிகமான தொகையை வடக்குக்கிழக்கில் உள்ள பெற்றோர்கள் தனியார் கல்வி நிலைய ஆசிரியர்களுக்கு வழங்குவதாக கூறப்படுகிறது அதேநேரம் இவ்வளவு பெருந்தொகைப் பணத்தை எமது பெற்றோர் கல்விக்காகச் செலவிட்டாலும் அந்தக் கல்வியால் மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் அடைகின்ற நன்மைகள் குறைவடைந்து வருவதுதான் வேதனைதரும் விடயமாக உள்ளது. அதேநேரம் இது தொடர்பான தீர்வுகளும் சிக்கல் வாய்ந்தவை என்பதையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

வந்த திருவாசக விழா 2003

காலம்:- 02 - 01 - 2004 வெள்ளிக்கிழமை
காலை 9 - 00 மணி

இடம்:- சந்நிதியான் ஆச்சிரம மண்டபம்

அருள்கை

நல்ல ஆதினகுரு முதல்வர்
ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாச்சாரிய கவாயிகள்.

சீறுப்புகை

தமிழ் நாடு பேரூர் ஆதினமுதல்வர்
தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார்

மாணவர்கள் நிகழ்வு

போட்டியில் பங்குபற்றிய மாணவர்களின்
பண்ணிசை நிகழ்வும் தொடர்ந்து பரிசளிப்பும்
இடம்பெறும்

ஸ்ரீசௌஷந்நிதி ஆலயத்தில் இடம்பெறும்
விசேட அபிசேக ஆராதனைகளைத் தொடர்ந்து
நாயன்மார்களின் திருவுருவப்படங்களும் திரு
வாசக ஏடுகளும் ஆச்சிரமத்திற்கு ஊர்வலமாக
எடுத்து வரப்படும்

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்

ச. ஆ. ச. க. ப. பேரவையினர்.

மார்கழி மாத சிறப்புப்பிரதி யெறுவோர் வியரம்

ஸ்ரீஸ்ரீ S. சிவசண்முகானந்தக்குருக்கள்
(வீரகத்தி விநாயகர் ஆலய பிரதமகுரு கொல்லங்கலட்டி)

திரு அ. அரவிந்தன்
(கல்வியங்காடு யாழ்ப்பானம்)

திரு சி. விஜயகுமார் (சந்திரன்கடை)
(விநாயகர் ஸ்ரோர்ஸ், உரும்பராய்)

திரு த. சிவசப்பிரமணியம்
(லீலா வெதுப்பகம், சங்கானை)

திரு ஐ. சிவானந்தன்
(கிராமசேவையாளர் வாதரவத்தை, புத்தூர்)

திருமதி P. குகதாசன்
(இலங்கை வங்கி, சுன்னாகம்)

கலாட்சனம் வ. செல்வத்துறை
(அச்சவேலி வடக்கு, அச்சவேலி)

திரு சி. செல்வரெத்தினம் J. P.
(இளை அதிபர், சிறுப்பிட்டி)

திரு ம. அ. சரவணமுத்து
(குகவாசம் வதிரி)

திரு இ. சண்முகலிங்கம்
(பிரதான வீதி, தொண்டைமானாறு)

திரு ந். மயில்வாகனம் J. P.
(வர்ணன், அச்சவேலி)

திரு. S. சிவகுமார்
[முத்தேவி, ஆவரங்கால்]

திரு. ப. குணராசா
[சர்வோதய வீதி, ஆவரங்கால்]

திரு. க. கிருபாநிதி
[நெல்லியோடை வீதி, அச்சவேலி]

திரு. க. பொன்னையா
[ஆஸ்பத்திரி வீதி, அச்சவேலி தெற்கு]

திரு. க. தங்கராசா
(ஜெயகணேசா ஸ்ரோர்ஸ், பருத்தித்துறை)

திரு. க. பரராஜவிருந்தம்
[காவில் கரணவாய், தெற்கு]

திரு. V. சந்தனத்தேவன்
[தூதாவளை, கரணவாய் தெற்கு]

திரு. பொ. ஞானப்பிரகாஶம்
[சித்தம்பாதி, கரணவாய் தெற்கு]

திரு. ந. ஜெயக்குமார்
[கிளை முகாமையாளர் ப. நோ. கூ. ச. உடுப்பிட்டி]

தலைவர் / செயலாளர்
[கலாநிதி ச. ச. நி. நாவலம்பதி அச்சவேலி]

திரு. பொ. கந்தையா
[பூருடலேன் அரியாலை]

திரு. R. V. கந்தசாமி
[இளைப்பாறிய கால்நடை போதனா ஆசிரியர் யாழ்.]

திரு. T. N. ராஜா
[பொன் கிளர் பிரதான வீதி, சங்காண]

திரு V. S. கணபதிப்பிள்ளை

[பிரதான வீதி, மாணிப்பாய்]

திரு V. S. மருதலிங்கம்

[ஆலடிச் சந்தி, மாணிப்பாய்]

திரு மா. ஞானலிங்கம்

[ஆசிரியர் அச்சுவேலி தெற்கு]

திரு K. தர்மலிங்கம்

[பாடசாலை வீதி, றம்பைக்குளம்]

திரு வ. க. ஸ்ரீதரன்

(உடுவில் கிழக்கு சன்னாகம்)

துணைவியூர் தி. கேசவன் ஆசிரியர்

(வட்டுக்கோட்டை)

திருமதி S. பரமசாமி

(கண்போவில், கொழும்பு)

ஞானச்சுடர் வாசகர்கள் அனைவருக்கும்
எமது இனிய புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்கள்.

முருக வழிபாடு

கனகசந்தரம்பிள்ளை சகிலோகா

முருக வழிபாடு தமிழ் மக்களிடையே தொன்றுதொட்டு வழங்கி வருகிறது. தமிழர்களுக்கு முருகபக்தி அதிகம். முருகு என்பதற்கு இளமை, இனிமை, அழகு என்ற பல கருத்துக்கள் உண்டு. முருகனைச் செந்தமிழ்க் கடவுள் என்று சொல்லுவார்கள். இளமையே வடிவான படியால் முருகனைக் குமரக் கடவுள் என்று வழிபடு

கிரோம். யாவருக்கும் நன்மை செய்பவன், இனியவன் என்ற படியால் சப்பிரமணியன் என்று அவனை அழைக்கிறோம். இயற்கை அழகில் இறைவனைக்கண்ட மக்கள், அவ்வழகை முருகனாக வழிபட்டனர். தமிழ் நாட்டார்களாலே நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளப்பெற்ற கடவுள் அவன். உலகம் எல்லாம் தன்னுடைய அருளாணையின் வழிப்படுத்துகின்றவன் முருகன். முருகனைத் தமிழர்கள் சிறப்பாக வணங்குகிறார்கள் என்றாலும் முருகன் உலகம் முழுவதற்குமே தனிப்பெரும் கடவுளாக உள்ளவன் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ஆனாலும் அவனை முருகத் திருவுருவத்தில் வழிபட்டுக் கோயில் அமைத்து நூல்கள் பாடி அதனால் இன்பம் பெற்ற வர்கள் தமிழர்கள். இதனைக் கருதியே அவனைத் தமிழ்க்கடவுள் என்று செப்புகிறார்கள்.

தமிழர்கள் முருகனை எப்படியெல்லாம் போற்றினர் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் பழைய நூல்களைப் பார்க்க வேண்டும். அப்ப

★ நல்ல நம்பிக்கை என்பது உண்மையின் மறுபிறப்பு. ★

போது நமக்கு மிக்கவியப்பு உண்டாகும். முருகனை எல்லோருக்கும் மேலாகத் தமிழர்கள் வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். அவர்களுக்கு மற்றைத் தெய்வங்களைப் பற்றிய செய்திகள் எல்லாம் நன்கு தெரியும். சிவபெருமானையும் திருமானையும் கலை மகளையும் திருமகளையும் மலை மகளையும் அவர்கள் வழிபட்டார்கள். வருணன், இந்திரன், சூரியன், சந்திரன் ஆகியவர்களையும் பணிந்து போற்றினார்கள். இப்படித் தெய்வத்தின் பல வடிவங்களைப் போற்றிக்கொண்டாடினாலும் முருகனுக்குத்

தனிச்சிறப்பு அளித்தார்கள். சங்க காலத்திலே தமிழர்கள் நிலத்தை ஐந்து பகுப்பாகப் பிரித்தார்கள். அதில் ஒன்றுதான் குறிஞ்சித்தினை. ஆறு உற்பத்தியாகும். மலையையும் மலைசார்ந்த இடத்தையுமே இது கருதும். உலகம் தோன்றும் போது முதல் வில் தோன்றியது மலை என்று சொல்வார்கள். உலகம் முழுவதும் கடல் சூழ்ந்து மூழ்கி இருக்கும் போது நீர் வடியாரம் பித்தால் முதல் வில் மலையின் உச்சிதான் தன் தலையைக்காட்டிக் கொண்டு எழும்.

“ கல்தோன்றி மன் தோன்றாக் காலத்தே
முன் தோன்றி முத்த குடி ”

என்று வீரர்கள் தங்கள் குடியின் பழையைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்வார்களாம். மற்றை இடங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்பே மலை தோன்றியதாம். அப்படி முதலில் தோன்றிய திணையாகிய குறிஞ்சிக்குத் தலைவனாக முருகனை வைத்தார்கள். மனிதனுக்கு முதலில் கடவுள் என்ற நினைவு வரும் போது அவன் முருகனாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற நம்பிக்கை தமிழர்களுக்கு இருந்ததை இது காட்டுகின்றது.

முருகனை எப்போதும் முதலில் வைத்துப் போற்றினார்கள். முதல் திணையாகிய குறிஞ்சி

மிக உயர்ந்தது. பெரியவர்களை மதிப்பான உயர்ந்த இடத்தில் வைத்துப் போற்றுவது மனித வழக்கம். வடமொழியில் பூசைக்குரியவன். உச்ச ஸ்தானத்தில் இருப்பான் என்று ஒரு வாக்கியம் உண்டு. தமிழர்கள் முருகப்பெருமானை மிக உயர்ந்த இடத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று விரும்பி னார்கள். மனிதன் கட்டும் கட்டடங்கள் உயரம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் பிற்காலத்தில் வருகிறவர்கள், பின்னும் உயரமாக வேறு கட்டடத்தை அமைத்து விடலாம். இயற்கையாகவே உலகத்தில் உயரமான இடமாக இருப்பது மலை. ஆகவே, இயற்கையிலே மிக

உயர்ந்து நிற்கின்ற மலைகளே முருகப்பெருமானுக்கு ஏற்ற இடமென்று கருதி, முதல் திணையிலேயே மிக மேடாக இருக்கின்ற மலையிலேயே அவனை வணங்கி னார்கள். மலைக்கிழவன் என்றும் குறிஞ்சித்தலைவன் என்றும் போற்றினார்கள் அவனை முதல் திணையில் முதற் கடவுள் என்று வைத்து வழிபட்டார்கள்.

வேறு ஒரு வகையிலும் முருகன் முதலில் நிற்கிறான். குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழுகின்ற குறவர்கள் மற்றைத்தெய்வங்களைக்கொண்டாடினாலும் கொண்டாடாவிட்டாலும் முருகனை வழிபடுவதை நிறுத்த மாட்டார்கள். அவர்களுடைய மலையில் எதுவிளைந்தாலும் முதல் வினைச் சலை முருகனுக்குப் படைத்து விடுவார்கள். இப்படிப்புதிதாகத்

“ பாவன் முந்துறு வந்து நிற்கும்
முருகாற்றுப்படை மொழிந்தான் ”
எனச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சொல்கிறார்.

எல்லா பாடல்களுக்கும் முதற் பாட்டாகத் திருமுருகாற்றுப்படை நிற்கிறது என்ற கருத்தையே அவர் தெரிவிக்கின்றார். தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு அவற்றில் முதலில் விளங்குவது சிவதத்துவம். அது போலவே கடைச் சங்க நூல்கள் முப்பத்தாறு. அவற்றில் முதலில் நிறப்பது திருமுருகாற்றுப்படை. முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளைப் பற்றியும்

தோன்றியவற்றையெல்லாம் இறைவனுக்கே நிவேதனமாகச் செய்த தமிழர்கள் அவனுக்கு ஒரு பெயரையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். “ புது விருந்துன் னும் மாப்பிள்ளை ” என்பதே அப்பெயர். அதாவது புதிய பொருள்களை உண்ணுகின்ற கடவுள் என்று முருகனைச் சொன்னார்கள். “ கடியுண் கடவுள் ” என்று குறுந்தொகையில் வருகிறது. இதன் பொருளும் அதுவே. முதலில் வினைந்த பொருள்களைக் கொள்கின்ற வன் முருகன். சங்க நூல்களில் முதல் தொகுதியாக இருப்பது பத்துப்பாட்டு. அந்தப் பத்துப் பாட்டில் முதல் இருப்பது திருமுருகாற்றுப்படை. இது முருகன் பெருமையைச் சொல்வது. ஆகவே முருகன் சங்க நூல்களிலும் முதலில் நிற்கிறான்.

இந்நூல் விபரமாகக் கூறுகிறது.
அவையாவன:- திருச்செந்தூர் (திருச்சீரலைவாய்), திருவேரகம் (சுவாமிமலை), திருவாவி னன்குடி (பழநிமலை), திருத்தணிகை (திருப்பரங்குன்றம்), பழமுதிர்சோலை, குன்றதோராடல் ஆகியனவாகும்.

முருகனுடைய வடிவமானது ஆறுமுகங்களையும் பன்னிரு

கரங்களையும் பன்னிரு தோள் களையும் கொண்டதாகக்காணப் படுகின்றது. முருகப்பெருமானுடைய திருமுகங்கள், தியானம் பண்ணுகிறவர்களுடைய உள்ளத் தில் ஒளி விடுபவை. விரத சீலர் களாகிய முனிபுங்கவர்கள் தாம் எண்ணிய எண்ணங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு இந்தத் திருமுகங்களை இடைவிடாமல் தியானம் செய்வார்கள். அவர்கள் மட்டுமல்ல உலகத் தில் ஏதேனும் ஒரு கடைப்பிடியைக் கொண்டவர்கள். இறைவனுடைய திருவரு

ளால் தான் அது முடியும் என்று நினைக்கும் போது முருகனை எண்ணுகிறார்கள். எத்தனை தான் ஆற்றல் பெற்றிருந்தாலும் இறைவனுடைய திருவருள் இல்லாமல் யாதும் நிறைவேறாது. அந்தத் திருவருளைப் பெறுவதற்கு வழியாது? அன்பினால் அவனை எண்ணி உருகுவதுதான் குற்றம் இல்லாத மேற்கோளை உடைய பெரியவர்கள் தம் கடமையை நன்கு நிறைவேற்றும் பொருட்டு உள்ளத்தில் தியானம் செய்ய, அங்கே அம்முகங்கள் ஒளி விட்டு நிற்கின்றன.

“தா இல் கொள்ளைத் தம் தொழில் முடிமார் மனன் நேர்பு எழு தரு வாள் நிறமுகனே”
இதன் பொருள் யாதெனில்,

கேடும் குற்றமும் இல்லாத மேற்கோளையுடைய தம் முடைய தொழில்கள் முடியும் பொருட்டுத் தியானம் செய்பவர்களின் மனத்திற் பொருந்தி எழுகின்ற ஒளியையுடைய முகங்கள் என்பதாம். இது ஆறுமுகங்களினதும் பொதுவான இயல்பாகும். தனித்தனியே நோக்கின் ஒளி தரும் முகம் ஒன்று. ஆரவலர்க்கு அருஞும் முகமொன்று, வேள்வியைக் காக்கும் முகமொன்று, மெய்ஞ்ஞானத்திரு

முகமொன்று, வீரத்திருமுகமொன்று, மகிழும் முகமொன்று இந்த முகங்களுக்கேற்ப அவனுடைய திருக்கரங்களும் தொழிற்படுகின்றனவாம். முனிவர் இடர் தீர்க்கும் கைகள், யானையைச் செலுத்தும் கைகள், படை ஏந்தும் கைகள், ஞான முத்திரைகொள்கைகள், வேள்வியை நடாத்தும் கைகள், இன்பம் வழங்கும் கைகள் என்பன்னிருக்கானும் அமைந்துள்ளன.

[வளரும்.....]

★ நீங்கள் ஏதாவது ஒரு தவறு செய்தால் அவை உங்கள் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் ஆழந்து போயிருக்கும். ஆனால் அவை அழிந்து போய்விட மாட்டா. உரிய காலத்தில் அவை மறுபடியும் வெளிவரும். ★

அன்பையும் வாசனையையும் மறைக்க முடியாது.

வியாழ குழுவின் வாக்கு வள்ளம்

சிவ. சண்முகவடிவேல்

வியாழ பகவான் முதலில் மறுவில் கற்பின் வானுதல் கணவனாருடைய கழலடி இனையைக் கைதொழுதார். பின்னர், வெற்றிவேற் பெரு மானுடையவினாக்களுக்குவிடை இறுக்கு முகமாகவாய்மொழி புகன்றார், அசரர்களுடைய தோற்றுவாயைச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

மாயையினுடைய வரவினை யும், அவளிடத்தில் காசிபர் கொண்டகாதலையும் கழறினார் அவர்கள் மூலமாக அகரர் தோற்றத்தையும், பிள்ளைகளுக்குக் காசிபர் உபதேசத்தையும், தவத்தின் வலிமையை எடுத்துக் காட்ட மார்க்கண்டேயர் காதையையும் எடுத்துக் காட்டினார். அதற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கு முகமாகப் பிள்ளைகள் மூவரான சூரபன்மன், சிங்கமுகாசரன், தாரகாசரன் உணரும்படி மாயை உபதேசத்தை மொழிந்தார், கணவனை விட்டு மாயை மாயமானதும், அசரர் யாகமும் அதனாற் பெற்ற வரப்பேறு களையும் பேசினார்.

அசரப் பிள்ளைகளுக்கு நல் வழி காட்ட அசரகுருவான சக்கிரனுப தேசத்தையும் அண்ட கோளத்தையும் எடுத்தியம் பினார் அசரனுடை திக்குவிஜயத்தையும் எதிர்கொள் சிறப்பையும் உருத்திரர் வருகையையும் எடுத்துரைத்தார்.

அசரர்களுக்கு நகர் அமைத் ததையும் சூரனுக்கு முடி குட்டி யமையையும் அசரேசன் அரசு ஆற்றியமையையும் தேவர்களை ஏவல் கொண்டமையையும் புதல் வரைப் பெற்றமையையும் புகன்றார்.

வில்வலன் வாதாவி வந்த வரலாற்றையும் இந்திரன் கரந்துறவதனையும் விந்தகிரியின் வீராப்பையும், அகத்தியர் அருமையையும் கிரவுஞ்சகிரியின் கொட்டம் குறைந்தமையையும் விந்தம் பிலம் புக்கமையையும் வில்வலன் வாதாபியின் கபடநாடகத்தையும் காவிரி வந்த வரலாற்றினையும் திருக்குற்றாலச் சிறப்பையும் செப்பினார்.

சிவபிரானுக்குத் தேவேந்திரன் சிவபூஷை செய்தமையையும் தேர்ந்துரைத்தார்.

★ உரிமைகளின் உண்மையான மூலம் கடமைதான். ★

தேவர் துயரையும் அயிராணியின் ஆற்றாமையையும் மகாசாத்தாவின் மகிழமையையும் இந்திரன் கயிலை சென்றமையையும் திருச்செவி ஏற்கக் கூடிய தார்.

அசமுகியின் அட்டகாசத்தையும் இந்திராணியின் மந்தகாசத்தையும், மாகாளர் வருங்கையையும் அசமுகிக்கு நேர்ந்த அவலத்தையும் இந்திரன் கயிலையிலிருந்து மீண்டதனையும் ஈண்டு எடுத்தியம்பினார்.

குரன் அரசிறாக்கைச் சிறப்பையும் அசமுகி வீரமாநகர்கண்டதனையும் அவள் புலம்பியதையும் புகன்றார்.

குரன் தங்கைக்காகத் தேவர்களுக்குத் தண்டஞ் செய்தமையையும் அமரர் சிறை அடைந்ததையும் அறிவுறுத்தினார்.

வியாழபகவான் இவ்வாறு முருகப்பெருமான் ஏற்கு மாறு ஒன்றொழியாமல் எல்லாவற்றையும் எடுத்து ஒதினார்.

தேவகுரு தமது வாக்குச்சாதுரியத்தால் அசர்காண்டச் செய்திகளை விரித்துரைத்தார். முருகப்பிரானுக்குத் தேவ குருவாக்கு உள்ளத்திற் கேட்குமாறு இருந்தது. குழந்தை வாய்க்கொஞ்ச மொழியைக் குரவர் கேட்பது போல வெற்றி வேற்

பெம்மான் வியாழபகவானுடைய வாக்கைத் திருச்செவி மடுத்தருளினார்.

“அவுணருக்கரசன், மாறில் மங்கல கேசியாம் அரக்கியை மணந்து, பேற தாகவே சுரசையென் நொருமகட்பெற்றான்” என்று அசரகாண்டத்தில் முதலாவதாக மாயாபடலத்தை ஆரம்பித்தார்.

“இன்னலங் கடலில் உற்றார் இருஞ்சிறைப் பட்ட வானோர்” என்று நாற்பத்து மூன்றாவதான அமரர் சிறை புகு படலம் வரை விரித்து உரைத்துவந்தார் வியாழகுரு பின்னர் தொகுப்புரை வழங்குவது போலச் சில சொல்லத் தொடங்கினார்.

‘காடு போந்தனன் இந்திரன் பொன்னகர் கரிந்து பாடு சேர்ந்தது சயந்தனாஞ் சிறையிடைப் பட்டான் நாடில் விண்பதச் செய்கையீ தேம்பிரான் நல்கும் வீட தேயலால் துன்பறும் ஆக்கம்வேறுண்டோ.

“தெய்வமே! தேவமகளிர்கொடுமை செய்யும் அவுணருக்குருகினார்கள். வேடர் கையிறிப்பிடிப்பட்ட மயில்போல மாழ்கினார்கள்.

“தேவப் பெண்கள் தூக்கஙங் குருவிக்கூட்டிற் பட்ட மின்மினிப்பூச்சி போலானார்கள்.

வீரமகேந்திரபுரத்தில் காவலோடு இழிதொழில் புரிகின்றார்கள்.

“வருந்தும் இந்திரன் மதலை சயந்தன் வானோர்கள் அலைபாயும் துன்பக் கடவில் அழுந்தினார்கள் கூரர் கோனுடைய வீட்டிரும் சிறையில் வெதும் பினார்கள்.

“பானுவைப் பகைத்த பானு கோபனுடன் சயந்தன் விண்ணுலகில் வெஞ்சமர் ஆற்றி அறிவு சோர்ந்தான் தந்தங்களை இழந்த தந்தி வீழ்ந்து மயங்கியது பூமியிடம் போனது ஜிராவதம்.

ஜிராவதம் திருவெண்காட்டில் அனைத்திற்கும் மூலமான முக்கண் மூர்த்தி யைப் பிரதிட்டை செய்தது. அறிவு ரமால்காரி அமலன் தந்திர முறையது நாடியது. சீலமோடு அருச்சனை ஆற்றியது. முதிரும் அன்பினால் மறையுற வழிபட யது.

பார்ப்பதி பாங்குறு பகவன் ஆணையால் மாற்பெருங்களிற்றிடை குறைபடு நாற்பெருங்கோடும் வந்தது. ஏற்பாறும் மகிழ்ச்சியோடு ஆன ஆங்கு இருந்தது.

அப்போது இந்திரன் இந்திராணியோடும் மேருமலையில் மேவியிருந்தான். சுவர்க்கத்திற்

குப்பானுகோபன் தியிட்டதனை யும் தேவ கூட்டத்து வரை மைந்தனோடு சிறை செய்தமை தேர்ந்தான்.

வருந்திய வானவர்கோன் மேருவில் கங்கை வேணியனை மனத்தில் தரித்துக் கூவம் புரிந்தான். சிவபிரான் வெளிப்பட்டு “உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேகள்” என்று அருளிச் செய்தார்.

“தரும நெறி தவறிய குரன் ஆதியோரைத் தொலைக்க வேண்டும். எங்கள் துன்பத்தைத் துடைக்க வேண்டும்” என்று வரம் வேண்டினான் வானவர்க்கரசன்.

இறைவன் “யாம் உமையைத் திருமணம் செய்வோம் ஒன்றொரு குமரன் தன்னை உபக்கு உதவுவோம். அவன் வந்து, வென்றிகொள் குரன் ஆதிய அவுணரை அழிப்பான் உங்கள் உரிமையை மீட்டுத் தருவான். வருந்தாதே.....” என்று இந்திரனுக்கு இயம்பிச் சென்றருளினார்.

எம்பெருமான் இமயம்தை லக்கு எழுந்தருளினார். மலையரசன் பொற்பாவையை மனஞ் செய்தருளினார் பிரிவரும் கயிலைக்கு ஏகினார். கருணையால் எந்தை நின்னை நெற்றியங் கண்ணால் தந்தார்.

அன்பு எதையும் பொறுத்துக் கொள்கின்றது.

“ஓப்பரும் வெறுக்கை தன்னால், ஒங்கிய விறலால், சீரால் மெய்ப்படு மிடலால் யார்க்கும் மேன்மையால் அழியாவாற்றால் இப்பகல் வானோர்க் கெல்லாம் இடர்புறி கொடுமை நீரால், அப்பெருஞ் சூரத் கென்றும் ஆரும்போர் அன்று மாதோ

“பிரமர் நானும் சூரனுக்குப் பஞ்சாங்கம் படிப்பவர் இந்திரன் போர் புரிந்து இளைத்தனன் முதல்வராம் சிவபிரான் அன்னோர்க்கு வரம் அளித்தார் பின்னர் வந்தடல் புரியார் தேவரீரே சூரனைச் சங்கரிக்க வேண்டும்.

“ஆவதோர் சூரன் தன்னை அவன் துணையானோரை மைந்தர் ஏவர் தம்மையும் அடுங்கள் சயந்தனோடும் தேவர்கள் தம் சிறையை நீக்குங்கள் திசைமுகன் மகவான் ஆகிய காவலர் பதங்கள் நல்குங்கள் எங்களைக்காத்தருள்க’ என்றார்.

வியாழபகவானுடைய விரிவான விளக்கத்தை வினாவிவேலாயுதர் விளம்பினார்.

‘‘வியாழ குருவே! அவனர் தன்மை செயல் யாவும் ஒன்றிடை விடாது உள்ள வாறு உரைத்தாய்! பனுவற்கெல்லாம் நீ ஒரு நாதன்’’ என்று இனிதருள் புரிந்தார் எங்கோன்.

‘‘அறிவினுள் அறி வாய் வைகும் அறுமுக! நினைத்தால் வெஞ்குர் வெந்துவிடுவான் திருவிளையாடலைத் திருவளம் கொண்டு சண்டு எழுந்தருளினீர்கள். அதுபோல் அவன் கொள்கையும் அறிவீர்கள். பெருமானுக்குச் சிறியேன் செப்பிய தீயபிழை பொறுக்க வேண்டும் என்று பொன்றா அன்பினில் முன்னோனைத் தொழுதனன்

‘‘எம்முறை கொண்டு சொன்னாய் பிழை இல்லை ஒன்றையும் உன்னாதே அருகிருப்பாய்’’ என்று வெளித்தருக்திரவேல் அன்னல் விளம்பினார்.

தூய்மை, பொறுமை, விடாழுயற்சி ஆகிய மூன்றும் வெற்றிக்கு இன்றியமையாதவை ஆகும். அதிதுடன் இவை அனைத்திற்கும் மேலாக அன்பு இருந்தாக வேண்டும்.

உன் நிலை எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும் அதைக் குறித்து நீ கவலைப்பட வேண்டாம். இலட்சியத்தைப்பற்றிக் கொண்டு முன்னேறியபடியே இரு.

★ பணம் வருமுன் செலவுகளை உண்டாக்காதே. ★

திருவருட் பயன் வசனஞபம்

திருமதி மாதேவிப்பிள்ளை கதிர்காமத்தும்பி

ஐந்தாவது - ஞானவடிவான குருவினது தன்மைகளைப்
பற்றிக் கூறும் அருங்குருநிலை

இறைவனே குருவடிவாக எழுந்தருங்கவார்

ஆன்மாக்களாகிய நாம் அடைய வேண்டிய இறுதி நிலை வீட்டின்பமே. இவ்வீட்டின்பத்தை இறைவன் துணையினாலேயே நாம் அடையலாம். இறைவன் பக்குவமடைந்த நம்மை ஆட்கொள்ளும் படி அருட்குரு வடிவாய் எழுந்தருங்கவார். திருவாதவூரடிகளின் பக்குவ நிலையை உணர்ந்து அவரை ஆட்கொள்ள வேண்டி இறைவன் பரமாச்சாரிய வடிவந் தாங்கித திருப்பெருந்துறையில் குருந்த மர நீழவில் திருவாதவூரின் வரவை ஏதிர்பார்த்திருந்த வரலாறு இதற்குச் சான்று பகரும்.

இறைவனே ஞானங் கொடுத்தருங்கவார்

சூரிய காந்தக்கல் நெருப்பை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாயினும் அதனை நிழலின் கீழ் வைத்து, அதன்கீழ் பஞ்சை வை த் தால் நெருப்பு வெளிப்படாது. அக்கல்லைச் சூரிய ஒளியின் கீழ்வைத்து அதன் கீழ் பஞ்சை வைத்தால் நெருப்பு வெளிப்பட்டு எரியும். இதனால் சூரிய காந்தக்கல் சூரியனுக்கு முன் எதிர்ப்பட்டாற் தான் நெருப்பை வெளிப்படுத்திப் பஞ்சை எரிக்கும் ஆற்றலைப் பெறும் என்பது புலனாகும். அது போலச் சூரிய காந்தக் கல்லை ஒத்த பக்குவம் அடைந்த ஆன்மா. சூரியனை ஒத்த குருவாகிய திருவருஞுக்கு முன்னராகும் நிலையிற்தான் நெருப்பாகிய பதிஞானம் தோன்றும் என்பது பெறப்படுகிறது. எனவே இறைவன் பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குக் குருவருளாகிய பதிஞானத்தைக் கொடுத்து வீட்டின் பத்தை அளிப்பார் என்பதாம்.

ஞானவடிவாகிய குருவினது தன்மைகளைத் தொகுத்துப் பார்க்கும் பொழுது :- ஆன்மாக்களுக்குத் தோன்றாத்துணையாக நின்று அருளு கின்ற திருவருள், குருவடிவாகத் தோன்றி அவர்களை நீங்காமல்

★ தந்தையையும் தாயையும் பிரியத்துடன் காப்பாற்று ★

நின்று அருள் புரிகிறது என்பதும், ஒருவனுடைய நோயை அவனுடன் கூடி வாழுகின்றவர்களை அறிய முடிவது போல, உயிரின் உள்நோயாக விளங்கும் ஆணவ மலப்பினியை உயிருடன் கலந்து நிற்கும் திருவருளே அறியுமென்பதும், ஏனைய நான்கு தொழில் கணையும் மறைந்து நின்று செய்தல் போல அருள்ளையும் செய்யும் போது திருவருள் அருளுதல் தோன்றாவண்ணம் குருவடிவில் மறைந்து நின்று அருள்லைச் செய்யுமென்பதும், ஆணவத்தால் மறைக்கப்பட்ட அறிவையுடைய ஆன்மாக்கள் திருவருள்ளையும், திருவருள் வடிவாகிய குருவடிவையும் காணமாட்டார்கள் என்பதும், பழக்கப்படாத விலங்குகளைப் பிடிப்பதற்குப் பழக்கப்பட்ட விலங்குகளைத் துணையாகக் கொள்ளுதல் போல இறைவனும், மக்களை ஆட்கொள்ள மானுடவடிவத்தில் குருவடிவாய் வருவார் என்பதும், பாம்பினாற் கடிக்கப்பட்டவனின் நஞ்ச கீரி நேரே வந்து அவனைத் தீண்டினாலும் நீங்காது, கீரியாகத் தன்னைப் பாவனை செய்து பார்வை பார்க்கும் மந்திரவாதியினால் நீங்குவது போல ஆன்மாக்களைப் பீடித்துள்ள விஷம் போன்ற ஆணவம் திருவருள் நேரே வந்து நோக்கிலும் நீங்காது திருவருள் வடிவாகிய குருவந்து திருநோக்கம் செய்யும் போதே நீங்கும் என்பதும், விஞ்ஞானகலருக்கு இறைவன் அவர்களின் அறிவிற்கறிவாய் நின்று அருள் புரிவான் என்பதும் பிரளவாகலருக்கு உருவத்திருமேனியோடு நேரே தோன்றி அருள் செய்வார் என்பதும் சகலர்க்கு குருவடிவாய் வந்து மலத்தை நீக்கி அருளுவாரென்பதும் குரிய காந்தக் கல்லில் சூரியனின் முன்பே நெருப்பு வெளிப்படுதல் போல ஆன்மாக்களும் குருவின் அருளைப் பெறும் பொழுதே சிவஞானத்தைப் பெறுகின்றன என்பது பெற்றாம்.

அன்பர்களே! நமக்குத் தோன்றாத் துணையாக விளங்குகின்ற திருவருள் உயிரோடு கூடி இருக்கின்ற தன்மையால், எமது நோயின் தன்மையை அறிந்து பார்வை மிருகம் போல் மானுடச் சட்டை தாங்கிப் பாம்பு கடித்த விஷத்தைத் தன்னைக் கீரியாகப் பாவனை செய்து, பார்வையால் நீக்கும் மந்திரவாதி போல், ஆணவ விஷத்தை நீக்கக் குருவடிவாகி நயன தீட்சையினாலே நீக்கிப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்குமாற்றைச் சிந்திப்போமாக. (தொடரும்

★ என்னில் எண்ணைய் போல், பாலில் வெண்ணைய் போல், விறகில் தீபோல் பிரம்மம் உள்ளத்திலே மறைந்து கிடக்கிறது.

★ வார்த்தகள் இதயத்திலிருந்தே வரவேண்டும். ★

— १ —

உள்ளம் பெரியார் அல்லாச் சிறுமானுடர்

முருகவே இ. பரமநாதன்

மனமாய நோய் செய்தான் வண் கொன்றைத் தாரான்
மனமாய உள்ளார வாரான் - மனமாயப்
பொன்மாலை சேரப்புணைந்தான் புணைதநுப்பைப்
பொன்மாலை சேர்ச்சடையான் போந்து

பதினேராராந் திருமுறை சிவபெருமான் திருஅந்தாதி (75)

இனத்தை உடையவன்
மனுஷன் மனுமரபில் வந்தவன்
மனுஷன் என்பர். ஆற்றிவு
பெற்றுவாழ்பவன் பகுத்தறிவு
உடையவன் மனுஷன் சிந்திக்க
வல்லவன். சிந்தனையாளன்
மெய்ப்பாடுள்ளவன் சிரிக்கவும்
அழவும் தெரிந்தவன் மானுடன்
மானுடதேகம் மற்றுயினங்களி
லும் வித்தியாசம் ஆனது. அவன்
மீண்போல் நீரில் நீந்துவான்
துணைக்கருவிகள் கொண்டு கட
லாழம் கண்டு, உயிர்க்கூட்டம்
பற்றி ஆய்வு செய்கிறான் பிரா
ணாயாமம் மேற்கொள்கிறான்.
பறவையைக் கண்டு விமானம்
அமைத்து விண்ணிற் பறக்கவும்
செய்கிறான் சீவராசிகளில்
அவன் உயர்ந்தவன். இப்பிழவி
பற்றிச் சிந்தித்த பார்வின் உயிரினங்களின் பரிணாமமே மனிதப்

பிறவி என்றார். அதைக் கூர்தல் அறம், உள்ளது சிறத்தல் என்றும் கூறுவர்.

“இன்று நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள இயற்கையின் - மனிதன் உள்ளிட்ட - உயிரினங்களின் முழுத்தொகுதியானது, ஆகியில் ஒருயிரணுவாக இருந்த ஒரு சில மூலக்கருக்களில் இருந்துபரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற ஒரு நீண்ட நிகழ்வுப் போக்கின் விளைவுதான், இவையுங்கூட இரசாயன வழியில் தோன்றிய ஊன்மம் (Protoplasm) அல்லது புரதம் (Albumen) என்பதில் இருந்து தோன்றியவை” என்பது பார்வின் கொள்கை.

குன்றக்குடி அடிகளார் ஆலயங்கள் சமுதாய மையங்கள் பக் (112) விஞ்ஞானம் மனிதனை இரு கால் விலங்கு, சமூகப்

புனிதமான செயல்களால் வருவதே புழு.

பிராணி, சமுதாய விலங்கு என வரை விலக்கணம் கூறும் அரசியல் விலங்கு எனவும் அரசியல் விஞ்ஞானம் வர்ணி கி கி ற து. மெய்ஞ்ஞானம் இருதயம் உள்ள மனிதப்பிறவி மேலானது எனக் கணிதத்துள்ளது. மனிதம், மனிதத் துவம் மானுடம் நிறைந்தது இப் பிறவியிற்றான். எனினும் மனுஷன், மானுடம், மனிதம் வரண்டு போன நிலை வதான் வன்கணம், வஸ்தியம், துப்பாக்கி நாகரிகம் வன்முறைக்கலாச் சாரம், பண்பாட்டுச் சீரழிவு மிகுந்து காணப்படுகிறது. மனிதன் கொச்சைப்படுத்தப்படுகிறான். எல்லாம் இந்த மனப்பகுவமற்ற நிலை மனப்படிவில்லா போக்குத்தான் காரணம் தொல்காப்பியர் ஒரு நிறைமொழிமாந்தர் அவர் ஆற்றிவு உடையவன் மனிதன். அவன் ஓர றி வை இழந்து தன் உயர்வு தாழ்ந்தால் விலங்கோடு வைத்து எண்ணப்படக் கூடியவன் எனக் கூறியுள்ளார். எனவே மனிதம் தன் நிலையில் இருந்து இழிதல் கூடாதென்பது உண்மை கம்பர் இராமனது விழு மியக் கூர்மைகண்டு, மானுடம்வென்ற தம்மா என்று பேசுகிறார் கம்பனைப் பல இடங்களில் உயர்த்

திய பாரதி தன் கயசரிதத்தில் கம்பனென்றோரு மானுடன் வாழ்ந்ததும் காளி தாசன் கவிதை புனைந்ததும் (கயசரிதத24) எனக்குறிப்பிடுகிறார் எனவே விசமத்தனம் இல்லாத மனுசத்தனம் நிறைந்த மானுட சமுதாயமே இன்று நமக்குத் தேவை ஒடுங்கிய மனப்பான்மை அறவே இல்லாத விசாலமான மனப்பான்மை உடையது மனிதம். உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளுவது மனிதம் மனிதம் பிழையாமல் வாழ்வது மனிதம் எல்லோரும் இனபுற்றிருக்க வேண்டுமென்ற நினைப்புடையது மனிதம் கள்ளம் கபடம் அற்றது மனிதம் மனச்சாட்சி மனச்சான்று மனநீதி பிழைக்காதது மனிதம் தனக்கென்று ஒரு வாழ்வை கொள்கை கோட்பாடு உடையது மனிதம். சின்னத்தனம் இல்லாத மெத்தனம் நிறைந்தது மனிதம், புனிதம் நிறைந்தது நிதம் நிறைந்தது, அநிதம் அகன்றது மனிதம் எனவாம். இறுதி யிலே பண்புடையது. பண்பாடு உடையது, மனிதம் எனவே அவயவம் ஒத்திருப்பது ஒரு கோலம் மனிதப்பண்பால் ஒத்திருப்பதே உயர்வானது எனகிறார் வள்ளுவனார்

உறுப் பொத்தல் மக்கள் ஒப்பன்றால் வெறுத்தக்க பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு திருக்குறள் (993)

(இ.ன) உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று - செறியத்

தகாத உடம்பால் ஒத்தல் ஒரு வனுக்கு நன் மக்களோடு ஒப்

★ கத்தியம் ஒன்று அதனை ஆராதனை செய்யும் வழிகள்பல. ★

பாகாமையால் அது பொருந்து இனம்பொருந்துவதாய் ஒப்பா
வது அன்று ஒப்பதாம் ஒப்பு வது செறியத்தக்க பண்பொது
வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் தல்

வெறுத்தக்க - செறியத்தக்க செறிவு - அடக்கம் செறி - நெருக்கம்
செறிவு - அடர்த்தி இடையீடின்மை

எனவே எவ்வளவுதான் கூர்த்த மதியுடையோர் எனினும் மக்கட் பண்பில்லாதவர் மரத்தினுக்குச் சமமானவர் என்கிறது வள்ளுவம் பண்பெனப்படுவது பாடறிந் தொழுகுதல்

அரம்போலும் கூர்மையரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட் பண்பில்லாதவர் திருக்குறள் (997)

பண்பிலாதவனைத் தாவரமாகக் காட்டிய வள்ளுவர் படியாதவரை விலங்குக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசவும் செய்கிறார்.

விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநால்
கற்றாரோடு ஏனையவர் திருக்குறள் (410)

இராமகாவியத்திலே குகனை
சுக்கிரீவனைவிபீடனனைத் தன்
சகோதரர் ஆக்திஷவர் இராம
பிரான். வாலியை மறைந்திருந்து
கொன்ற இராகவன் வாலியிடம்
(இறுதியாக) என்ன தேவை
யென்று கேட்டபோது அவன்
வாக்காகக் கம்பர் ‘தீயன்
பொறுத்தி யென்றான் சிறியன்
சிந்தியாதான்’ எனப் (போற்றிப்)
பாடுகிறார். விலங்கான மூத்த

பிறவியுடைய 'வாலி ஜென் ற
கதாபாத்திரம் விலங்கில் இருந்து
விலகி மனிதத்தையும் கடந்து
அவன் சிறியனவற்றைச் சிந்திக்
காத பேராளன் என்ற பெட்டு
எம் மை யெல்லாம் சிந்திக்க
வைக்கிறது. மனிதத்தையும்
வென்ற பக்குவம் பரிமளிப்பவன்
வாலி. எனவேதான் வள்ளுவப்
பெருந்தகை

‘உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து. திருக்குறள் (596)
எனப்பாடுகின்றார்.

உள்ளுவது-நினைப்பது, கரு
துவது. உள்ளத்தனையது உயர்வு
என்பது ம் இவ்வதிகாரத்திலே

வருகிறது. (ஊக்கமுடைமை)
மனம் போல வாழ்க-மனச் செப்
பம் ஒப்பமான வாழ்வின் தளம்

★ மனித வாழ்க்கையில் மாற்றங்கள் இயல்பானது. ★

விலங்காக மரமாக மனிதனைக் காட்டிய வள்ளுவர் பயனில்லாத சொற்களைப் பேசுபவரை மக்

“பயனில் சொற் பாராட்டுவானை மகனைனல்
மக்கட் பதி யெனல்.

அறிவென்னும் உள்ளீடு [அரிசி] இன்மையால் மக்கட் பதி என்றார் என இதற்குப் பரிமேலழகர் விளக்கம் தந்திருக் கிறார். எனவே பெரிய மனிதருக்கெல்லாம் சிறிய மனது இருக்கக் கூடாது என்ற உண்மை இதனால் வெளிப்படையாம் அற்பத் தனங்களை மனத்திலே நிரப்பக் கூடாது. அதன் விளைவு தனக்கும் பிறர்க்கும் தீமையையே அளிக்கும் மனிதம் சிறக்க வாழ்வதே உயர்ந்த வாழ்வமைதி.

இன்றைய மனித சமுதாயம் பற்றி மக்கள் கவியான பாரதி என்ன சொல்கிறார் என்பதை

கட்பதி என்கிறார் உள்ளீடற்ற பதர். (சப்பட்டை) தான் பதி.

திருக்குறள் (196)

யும் கூர்ந்துபார்ப்போம். மொழி புதிது, நடைபுதிது, பொருள்புதிதுபுதிதாய்ப்பாடியபாரதியின் கவிதைக் கண்ணோட்டமும் வித்தியாசமான கோணங்களில் எழுந்தனவே, மனிதனின் நாளாந்தவாழ்வின் பீத்தல்களை தைப்பது எப்படி இருந்தும் ஓசான் வெளிழுட்டைகளைத் தைப்பது போல மா னுடக் குறைபாடுகளைக் கண்டு எழுச்சி கொண்டார். எனவே அப்படியான செம்மறி மந்தைக் கூட்டத்தைப் பார்த்து வேடிக்கை மனிதரென்றோர் பரிசும் வழங்கி அந்த மாதிரி வாழ்வன் பாரதியல்லேன் என இயமனுடனேயே பேசுகிறார்.

தேடிச் சோறுநிதந் தின்று - பல
சின்னஞ்சிறுக்கதைகள் பேசி - மனம்
வாடித் துன்பமிக உழன்று - பிறர்
வாடப் பலதொழில்கள் செய்து - நரை
கூடிக்கிழப் பருவ மெய்திக் - கொடுங்
கூற்றுக் கிரையெனப் பின்மாயும் - பல
வேடிக்கை மனிதரைப் போலே - நான்
வீழ்வே னென்று நினைத்தாயோ? யோகசித்தி 4

ஜிந்தாறு பருக்கைக்காக ஓடி
யாடிப் பேசுவது அற்பதன
மான பேச்கள் அதைச் சின்னஞ்சிறுக்கதை என்கிறார் கவிஞர்

இதனாலே பெற்ற நிகரலாபம் துன்பமும் துயரமும் தான். ஆனால் செய்யும் தொழில் களோவிறர்மனத்தைப்புண்படுத்

★ உண்மை கணமானது; ஆகவே அதைச்சுமப்பவர்கள் கிலரே. ★

துவதாய்த் தான் அனமயும் பிறர் நோகத் தான் வாழ்வது இவ்வண்ணம் காலத்தைப் போக்கவே நரரவரும், பின் திரையும் வரும் எதிர்பாராமல் இயமன் கதவைத் தட்டுவான் தொடர வெண்டியது தான் இதுவா வாழ்வு? இவர்களை வேடிக்கை மனிதர் என்கிறார் பாரதி வெறும் களியாட்டம். உப்புச்சப்பற்ற வாழ்க்கை வேடிக்கையும் விநோதமும் தான் அதன் இரு இயல்புகள் எனவே, வாழ்வு எப்படியமைய வேண்டும். உண்டுத்து இன்பம் நுகர்வதா மனித வாழ்க்கை. ஆடம்பர அலங்காரமா வாழ்வியல் இது பற்றிக் குன்றக்குடியடிகளாரின் சிந்தனையையும் பொருத்திப் பார்ப்போம்.

வள்ளுவன் காட்டியவாறு வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்தலே மனிதப்பிராணிக்கு வேண்டும் விஞ்ஞானிகள் கூறுவது போலப் பாரதியும் மானுடர்களைக் கலக மானுடப்பூச்சிகள் என எடை போடுகிறார்

உலகம் ஓர் பெருங்கனவீங்குதுளே

உண்டு உறங்கி இடர் செய்துசெத்திடும்
கலகமானுடப் பூச்சிகள் வாழ்க்கையோர்

கனவினுங் கனவாகும் இதற்குநான்
பலநி ணைந்து வருந்தியிங் கென்பயன் சுயசரிதை 47

மனம்வருந்தப்பிறரைவருத்தி வாழ் வாழ்வது வாழ்வாகாது. இடர் - துன்பம். எல்லோருமின் புற்றிருப்பதுவேயன்றி வேறொன்றறியேன் பராபரமேயென்ற தாழுமானார் வாக்கு ஒப்பீட்டுக் குரியது.

“வாழ்க்கையொரு கொடை இந்த வாழ்க்கை முழுவதும் முறையாக வாழ்ந்து முடிப்பது பயனுடையதாக அமையும் தான் இருந்து வரும் இல்லத்தைத்தானே, தூக்கிச் செல்லும் நத்தை தயைப் போல், நம் வாழ்வை, நம் வாழ்வின் வெற்றி தோல்விகளை இனப் துன்பங்களைத் தூக்கிச் செல்கிறோம். சிந்தனை நலம், புது தியின் தூய்மை, மனோநலம், புலன்களின் தூய்மை, உடல் நலத்தி லும், உயிர் நலத்திலும் மிகுந்த மேம்பாட்டு வாழ்க்கையாதியன, வாழ்வு முன்னேற். ஆத்ம பூரணம் காண வேண்டும்.

ஆலயங்கள் சமுதாயமையைக் கள் என்ற நாலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

உயர்ந்த கோபுரத்தின் நிழலிலே தாழ்ந்த சிந்தனைகள் உருவாகக் கூடாது. மனை போல் உயர்ந்த கொள்கையின் உச்சியிலே வெற்றிக் கொடி நாட்டுவது வாழ்வு. உயர்ந்த உள்ளம் வேண்டும்.

தாழ்வரை போல் தாழ்ந்த சிந்
தனைகள் மனிதத்தை அழிக்கும்
தொற்று நோய்க் கிருமியாம்.
பாதி நஞ்சும் பாதி அமிர்தமு
மாய் வாழக்கூடாது. வெளிப்
ழுச்சை விடுத்து அகம் பொன்
னாய் அமைய வேண்டும். தோற்

மற் பெரிதாய் இருந்தென்ன,
இருதயம் பெரிதாய் அமைய
வேண்டும். நுனி நாவில் இனிப்
பும். அடி நாவில் நஞ்சும் உள்ள
மனிதம் இருந்தும் இல்லாததே.
பட்டினத்தார் மனிதத்தை எடை
போடுகிறார் இப்படி.

உள்ளாம் பெரியர் அல்லாச்சிறு
மானுடர் உற்ற செல்வம்
கள்ளாம் பெரிய சிறுமனத்
தார்க் கன்றிக் கங்கை யென்னும்
வெள்ளாம் பெரிய சடைத்திரு
ஏகம்பர் விண் அறணம்
தள்ளாம் பெரிகொண் டமைத்தார்
அடியவர் சார்வரண்றே.

சரணம் - மதில்

திருவேகம்பழுடையார் அந்தாதி 24

நம்பனடினடியவர்க்கு நல்காத்திரவியங்கள் பம்புக்காம் பேய்க்
காம் பரத்தையர்க்காமென்ற பாடலையும் பொருத்திப்பார்த்து இட்டு
உண்டு வாழ்வோமாக.

ஸ்யாமனிதரை ஏன் படைத்தாய்
இறைவாகச்சி யேகம்பா பட்டினத்தடிகள்

கையளவுமனது கடலழவாய்ப்பெருக வேண்டும். பெருகின் சிறிய
வரும் பெரியவராவர்.

- ★ கண்டனம் செய்யும் சொல் எதையுமே சொல்லவேண்டாம் உதடு
களை மூடிக்கொண்டு இதயத்தைத் திறந்து வையுங்கள்.
- ★ கண்ணுக்குப் புலப்படும் கடவுளாக விளங்கும் உன் சகோதர
னையே நீ வழிபடமுடியாவிட்டால் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல்
மறைந்திருக்கும் கடவுளை எப்படி நீ வழிபடமுடியும்? இதுவே
வேதாந்தம் அறிவுரையாக வழங்கும் செய்தி ஆகும்.
- ★ அன்பின் மூலமாகச் செய்யப்படும் ஓவ்வொரு காரியமும் ஆனந்
தத்தைக் கொண்டுவந்தே தீரும்.

★ அதிகாரத்தை விரும்பிச் சுதந்திரத்தை இழக்காதே. ★

புராணங்களுட் தனிச்சிறப்பு மிக்கது கந்தபுராணம்

நீர்வைமனி

துமரக் கோட்டத்து முருக னுடைய அருள் பெற்றுப் பாடப் பட்டது கந்தபுராணம். முருகன் திகடசக்கர என அடியெடுத்துக் கொடுக்கத் தொடர்ந்து கச்சியப்பரினாற் பாடப்பட்டு முருகப் பெருமானாலேயே திருத்தம் செய்யப்பட்டது கந்தபுராணமாகும்.

கச்சியப்பர் தாம் பாடிய பாடல்களைத் தினமும் குமர கோட்டத்து முருகப்பெருமான் கோவிலினுள்ளே வைத்துத் திருக்காப்பிடிடுச் செல்வார். மறுநாட் காலையில் வந்து பார்க்கும்போது ஏடுகள் பரவலாக்கப் பட்டும் திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டும் இருக்கும் இப்படியாகவே கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அவர்களால் எழுதப்பட்டுப் பின் புராண அரங்கேற்றத்தின் போது முருகனே வெளிப்பட்டு உண்மையை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டிய தனிச்சிறப்புக் கந்தபுராணத்திற்கே உரிய தனிப் பெருமையாகும்.

கந்தபுராணம் மற்றைய புராணங்களை விடப் பல்துறை சார்ந்த விடயங்களையும் தத்து

வார்த்த சிந்தனைக்கும், வாழ வியலுடன் ஒப்பவும், ஆழ்ந்த பரந்த மிகப்பெரும் அறிவுப் பொக்கிசமாக விளங்க வைப்ப தாயுள்ளது. காலத்திற்கு ஏற்க முடியாத கருத்துக்கள் இருப்ப தாகக் கூறுவோர் பலருளார் ஆனால் அக்கருத்துக்களைப் பற்றி நன்கு சிந்தித்து தெளிவுறு வோமாயின் உண்மையில் கந்தபுராணச் செய்யுள்களும் அதன் உட்பொதிந்த கருத்துக்களும், தத்துவங்களும் காலத்தால் அழியாது பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை நன்கு உணரவார்ம்.

புராணக் கதைகள் என்றாலே அவை வெறும் புழுகுக் கதைகள், கற்பனைகள் என்றெல்லாம் அலட்சியம் பேசுபவர்கள் இந்துசமயத்தில் உள்ள ஆழ்ந்த நுண்ணிய அரும்பெரும் விடயங்களையும் கருத்துக்களையும் புராணங்களே சாதாரண மக்களும் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய முறையில் இலகுவாகவும், நன்கு மனத்திற் படியும் விதத்திலும் உவமான உவமேயங்களுடனும், ஏற்ற சந்தர்ப்ப கதைகளுடனும்

★ நல்லோரை நாடு ஆனால் அல்லோரை வெறுக்காதே ★

நன்கு விளங்க வைக்கின்றன என்பதைச் சிந்திக்கத் தவறுகின்றார்கள்.

கந்தபுராண கலாச்சாரம் நாவலர் காலத்திலிருந்தேயாழ்ப் பாணத்திற் பரவத் தொடங்கி யது. பின் அது பல இடங்களிலும் விரிந்து, பரந்து மக்கட்குச் சிறந்த பயணத் தந்தது.

இன்னும் யாழ்ப்பாணத்திலே பழம் பெரும் ஆலயங்களிலும் சந்நிதியான் ஆச்சிரமம், நல்லை ஆதினம் போன்ற சமயம் வளர்க்கும் அறநெறி ஸ்தாபனங்களிலும் கந்தபுராண படனம் நடைபெறுவது குறிப்பிடத்தக்க தாகும்.

கந்தபுராணத்தை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தோர் “கந்தபுராணத்திலே இல்லாத தொன்றில்லை” எனப் பெருமிதமாகக் கூறுவதைக் கேட்கலாம். அவர்கள் கூறுவதுபோல உண்மையில் கந்தபுராணத்திலே ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வியலுக்குத் தேவையான அத்தனை அம்சங்களும் அவற்றின் விளைவுகளும் மிகத் தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அதனாலேதான் நாவலர் கந்தபுராண போதனையையும்,

புராண படனத்தையும் யாழ்ப்பாணத்தில் மக்கட்குத்தொடக்கி வைத்தார். காஞ்சி குமர கோட்டத்து முருகன் கோவிலிலேயே கந்தபுராணம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்திற் கந்தபுராண கலாச்சாரம் வேறுன்றிய அளவு இன்று குமரகோட்டத்திலும் இல்லையெனலாம்.

கந்தபுராண படனத்தினாலேயே யாழ்ப்பாணத்தில் சைவமும் தமிழும் சிறப்புடன் விளங்குவதை மறுக்கமுடியாது. புராணம் படிப்பவர் பயன் சொல்லுபவர் கேட்பவர் யாவருமே நற்பயன் அடைய வாய்ப்பாகின்றது.

மக்கள் வாழ்வியலிற்கு நல்லவழி காட்டியாக விளங்கும் கந்தபுராண படனத்தை எம்மக்கள் மத்தியிற் பரவவும், நிலை பெறவும் செய்வதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் சிறந்ததொரு நல்லசமுதாயத்தை எம்மத்தியிற் உருவாக்க முடியும். மக்கள் வாழ்வியலுடன் கூடிய கலியுகவரதனாகிய கந்தவேள்ப்பெறுமானின் கந்தபுராண தத்துவங்களைக் கற்றுத் தெளிந்து கந்தன் திருவருள் பெற்று வாழ்வோமாக.

நட்பு நிலைத்திருந்தால் நன்மைக்கும் குறைவில்லை

யார் இந்த(ச்)செஸ்லம்மா?

சக்கிதானந்த ஆசிரமம்

1952ம் ஆண்டு இந்தி

யாவைச் சேர்ந்த நித்தியானந்தப்பா எனும் சந்நியாசிப் பெரியார் இலங்கை வந்திருந்தார் யாழ்ப்பாணம் வந்த அவர் அம்மையாரின் வீட்டில் தங்கி இருந்தார். இது கேள்விப்பட்டு பல அன்பர்களும் அடியவர்களும் அவரை வந்து பார்த்து வணக்கி ஆசிபெற்றுச் சென்றனர். இப்படியான ஓர் சூழ்நிலையில் இங்கு வந்த இளம் துறவிதான் அம்மையாரைப் பின்பு ஆட்கொண்டு அருளியவர் ஆவார் அவர்தான் ஸ்ரீமத்சச்சிதானந்தசுவாமிகள் ஆவார். இவர் கந்தர்மடத்தில் அமைந்துள்ள வேதாந்தமடத்தின் ஸ்தாபகரும் பெரும் மகானுமாகிய ஸ்ரீமத்மகாதேவசுவாமிகளின் நேரடி சிடராவார். ஸ்ரீமத் சச்சிதானந்தச் சுவாமிகளின் சுருக்கமான வரலாற்றைப் பின்பு காண்போம் நிற்க.

ஓர் தினம் பிற்பகல் அம்மையாரின் வீட்டு வாசலில் அம்மா பிச்சை எனும் கீச்சக்குரல் கேட்டது. அம்மையார் வெளியே வந்து பார்த்தார். ஓர்

இருபத்தைந்து அல்லது இருபத்தாறுவயதுமதிக்கத்தக்காலிலே துறவி, உச்சிக்குமியும், அடர்தாடியும், மடித்துக்கட்டிய அழுக்கேறிய நான்கு முழு வேட்டியுமாக நின்றார். அம்மையாரும் இவரைப்பார்த்துவிட்டு உள்ளே சென்று நித்தியானந்தப்பாவிடம் விடயம் கூறினார். ஷஷ்ஆரோ சோதனையில் பெயில் பண்ணின பெடியன் போல கிடக்கு, தாய்தகப்பன் பேச சாமியாய் வெளிக் கிட்டார் போல கிடக்கு என்று அம்மையார் கூறினார். நித்தியானந்தப்பாவும் அம்மையாரிடம், பிச்சை என்று கேட்பவரிற்கு ஏதும் உண்ணக் கொடுக்கு மாறு கூறினார். அம்மையாரும் சரியென்று கூறினார். ஆனால் சமையலறையில் சென்று பார்த்த போது உணவேதும் இருக்கவில்லை. அன்று மதியம் சோறு வடித்த கஞ்சியைக் கொடுக்கலாம் என எண்ணினார். ஓர் பாத்திரத்தில் கஞ்சியை எடுத்துக்கொண்டு ஓர் சிரட்டையை யும் எடுத்து வந்தார். இளம் துறவியிடம் சிரட்டையைக் கொடுத்து பாத்திரத்தை சற்று உயர்த்திப் பிடித்து கஞ்சியை

★ ஒற்றுமை உள்ளத்தால் உண்டாதல் வேண்டும். ★

சிரட்டைக்குள் வார்த்தார்இளம் துறவியின் உடலில் படிந்திருந்த அழுக்கும், அவரின் அழுக்கு ஆடைகளும் அம்மையாரை அவ்வாறு செய்ய வைத்தது. இளம் துறவியாரோ வேர்வை வழிய வழிய அவ்வேர்வையும் கஞ்சியுள் விழ விழ, மடக் மடக் கென்று கஞ்சி அவ்வளவையும் குடித்து முடித்துவிட்டு சிரட்டையை ஒரு புறம் வீசிஎறிந்துவிட்டு தம்போக் கில் சென்றுவிட்டார்.

இளம் துறவியாரின் இச் செயல் அம்மையாரிற்கு வியப்பாகப்பட்டது “பசிக்கு கஞ்சி வார்த்தால் ஓர் நன்றி கூடச் சொல்லாமல், அட! போட்டு வாறன் எண்டு கூடச் சொல்லாமல் இவர் போகிறாரே” என்று வியப்படைந்தார். அந்த இளம் பிரம்மஞானியின் அனுப்தி நிலையை அம்மையார் அப்போது அறியவில்லையாதலால் அவர் அவ்வாறு நினைத்தார்.

இது நிகழ்ந்தபின் இன்னு மோர் தினம் அந்தி சாய்ந்து சிறிது நேரத்தில் மிகக்கடுமையான மழை பெய்து கொண்டிருந்த வேளையில் அம்மையார் வீட்டுப் படலையடியில் ‘அம்மா பிச்சை’ எனும் குரல் கேட்டது அதே கீச்சுக்குரல். அம்மையார் சென்று பார்த்த போது, முன்பு தாம் “பார்த்ததுறவி” மழையில் தெப்பமாக நனைந்தபடி நின்றிருந்தார். அம்மையாரிற்கு

உள்ளம்நெகிழ்ந்து போயிற்று ‘ஓ! அம்மாளாச்சி உன்னை நம்பி துறவு கொண்டவர்கள் இப்படி யெல்லாம் கடினப்பட வேண்டுமோ? என்று அம்பாளை நினைத்தபடி, சுவாமிகளை வீட்டிற்கு வருமாறு ம் உடையெல்லாம் நனைந்து விட்டதனால் வேறு உடைத்தருவதாகவும் உணவருந்தி தங்கள் வீட்டில் தங்கிச் செல்லுமாறும் கேட்க, இளம் சுவாமிகள் தமது கீச்சுக்குரலில் ‘வேண்டாம், நான் இந்த வேட்டியைப் பிழிஞ்சபோட்டுக் கட்டுறன், இரவு கோயிலடியில் தங்கிறன் என்று கூறினார். இதனிடையே அம்மையாரின் கணவர் செல்லத் துரையும் அவ்விடம் வந்து ஒரு வாறுசுவாமியை அழைத்து வீட்டிற்கு கூட்டிச்சென்றார். சுவாமிகள் நீராட ஏற்பாடுகள் செய்து புதிய வஸ்திரமும் கொடுத்து அணியச் செய்து அவரை அழுது செய்வித்தனர். சிறிது நேரம் உரையாடிவிட்டு சுவாமி க்கு வெளித்தின்னையில் படுக்கை விரித்து அவரை அதில் துயிலச் செய்து விட்டு அம்மையாரும் கணவனாரும் வீட்டிற்குள்ளே படுத்துக்கொண்டனர்.

அவர்கள் துயில் கொண்டு சில மணி நேரத்தில் அம்மையாரின் கனவில் அம்பாள் தோன்றி னாள் ‘அவன் யார் தெரியுமா?’ எனது தவப்பிள்ளை அவனை வெளியில் இருட்டிலை விட்டு

கோயில் சிறிதானாலும் தெய்வம் கங்கி வாய்ந்தது.

நீங்கள் உள்ளே படுத்திருக்கிறீர்களா? அவனடியில் ஒரு விளக்கையாவது வைத்து விடுங்கள்’ என்று கூறி அம்பாள் மறைந்து விட்டாள். அம்மையார் எழுந்து கணவனாரை எழுப்பி விடயம் கூறினார். பின்பு இளம் துறவியாரின் தலைப்பக்கத்தில் ஒர் விளக்கை வைத்து விட்டுப் படுத்துக்கொண்டனர். காலையில் எழுந்ததும், அது விடயம் இளம் துறவியாரிற்கு கூறினார் அதைக்கேட்ட அவர் “ஓ! அப்பிடியே” என்று கூறிச் சென்று விட்டார். அவ்விளம் துறவியின் பிறப்பு இனுவில் சிவகாமி அம்மனுடன் தொடர்புபட்டது. ஆதலால் சிவகாமி அம்மனின் திருப்பார் வை என்றும் அவர்மீது இருந்து வந்தது போலும். இனி மேற்கொண்டு இவ்வரலாற்றில் இவ்விளம் துறவியை ‘சுவாமி, எனவே நாம் விழிப்போம்.

மேற்கண்டசம்பவத்தின்பின் சுவாமிகள் இடைக்கிடைஅம்மையாரின் வீட்டிற்கு வந்து செல்வது வழமையாகியது. பல சந்தியாசிகள் அம்மையாரின் வீட்டிற்கு வந்து சென்ற போதும் அம்மையாரிற்கு அம்பிகையினால் ‘தனது தவப்புதல்வன்’ எனக் கூறப்பட்ட சச்சிதானந்த சுவாமிகள் மீது அன்பும், பக்தியும் அதிகரிக்கலாயின. சுவாமிகள் அங்குவரும் ஓவ்வொருமுறையும் அவரிற்கு புத்தம்புதுநாலும் முழு வேட்டியினை

வாங்கி வைத்திருப்பார். ஆனால் சுவாமிகளோ அடுத்த முறை வரும் போது அவ்வேட்டி வெற்றிலைக் கயர் படிந்தும், அழுக்கடைந்தும் காணப்படும் அம்மையாரும் ‘ஏன் சுவாமி வேட்டி ஊத்தையாகியிட்டுது’ எனக் கேட்டால் “நான் வலு கவனமாகத்தான் இருந்தனான் அது ஊத்தையாகியிட்டுது” என்பார் பின்பு அம்மையார் அதனைத்தான் துவைத்துக்கொடுப்பார். அம்மையார் பயபக்தியோடு பக்குவம் பக்குவமாக சுவாமிகளிற்கு வேண்டியன் எல்லாம் செய்து கொடுப்பார். நான்கு அல்லது ஐந்துபடிபாலை சுண்டக்காய்ச்சி கற்கண்டும் இட்டு சுவாமிகளிற்கு அன்புடன் கொடுப்பார். சுவாமிகளிற்கென பிரத்தியேக அறை ஏற்படுத்தி அதில் அவரிற்கான படுக்கை ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுத்தனர். தம்பதியினர் உணவு முடிந்ததும் சுவாமியை அதில் படுக்கச்செய்து ஊதுபத்தியும் ஏற்றி விடுவர். சுவாமிகளும் ஆனந்த சயனம் கொள்வார். இவ்வாறு தமது குழந்தை ஒன்றிற்குச் செய்யும் உபசரணை போன்று சுவாமிகளிற்கான பணி விடைகளை அம்மையார் செய்து வந்தார் அம்மையாரின் நிலை இதுவென்றால் சுவாமி யின் நிலையும் எல்லையற்ற அன்பில் தோய்ந்திருந்தது. அச்சமயத்தில் ஓர் முக்கியமான விடயத்தைக் குறிப்பிடுதல் பொருந்தும்.

[தொடரும.....

★ ஒருவம் பார்த்து ஒருவரை மதிப்பிடக் கூடாது. ★

**மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்
மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்
(மகாபாரதத்திலிருந்து)
யதினான்காம் நாள் இரவும்போர்
கடோற்கஜன் வதம்**

சிவத்திரு வ. குமாரசாமிஜியர்

இறுயத்ரதன் வதம் செய்
யப்பட்டமையால் துரியோத
னன் மிக்க வேதனை அடைந்
தான். எல்லோருடனும் கலந்
துரையாடிக் கர்னன் முதலா
னோரை அழைத்துப் போரினை
நடாத்துமாறு பணித்தான்.
இரவு நேரம் ஆகியும் கௌரவ
சேனை போரிடுவதனை நிறுத்
தாமையினால் பாண்டவசேனை
யும் தொடர்ந்து வெற்றிக்களிப்
புடன் ஆவேசமாகப் போரிட
த்து. இதனைக் கவனித்த
துரியோதனன் மிகழுர்க்க
மாகத் தாக்குதல்களை மேற்
கொண்டான். துரியோதனன்
நுடன் ஒன்றினைந்து கர்னனும்
துரோணரும் பாண்டவசேனை
களைக் கடுமையாகத்தாக்கினர்.
கடுமையான யுத்தம் நடை
பெற்றது. இருஞும் போர்
வெறியும் ஒன்று சேர்ந்து எல்
லோரையும் ஆவேசம் கொள்ளச்
செய்தது. துரியோதனன் யுதிஷ்

டிரரைத் தாக்கினான். திட்டத்
துய்மன் துரோணரைத்தாக்கி
னான். கர்னன் மிக்க வேகத்
துடன் பாண்டவசேனையை
அழிக்க முனைந்தான். கடோற்
கஜன் அசுவத் தாமனுடன்
போரிட்டான்.

கௌரவ சேனை ஆக்ரோ
ஷத்துடன் போரிட்டமையால்ப்
பாண்டவசேனை சிறிது கலக்க
முற்றுச் சிதறியது. கர்னனின்
தாக்குதலே இதன் காரணமென்று
பதனை உணர்ந்து கொண்ட
யுதிஷ்டிரர் உடனே கர்னனை
வதம் செய்ய வேண்டும் என்று
அரச்சனையைப் பணித்தார். இதனைச்
செவிமடுத்த கண்ண
பிரான், “மன்னரே! அரக்கர்
சளுக்கு இரவுவேளைகளிற் பலம்
மிகுதியாக இருப்பதனாற்
கடோற் கஜனை ஏவிக் கர்னனை
வதம் செய்யவேண்டும்.”
என்று உரைத்தவராய்க் கடோற்
கஜனை அவ்விடத்திற்கு அழைத்

இருளை இருள் அகற்றாது: ஓவிதான் அகற்றும்.

தார். கடோற்கஜன் கண்ண பிரானை வணக்கி நிற்க அவனை நோக்கிய கண்ணபிரான்கடோற் கஜனே உனக்கு நல்லசந்தரப் பம் கிடைத்துள்ளது. உனது உறவினருக்கு உதவ உன்னைத் தவிர வேறொரும் இல்லை. கர்னன் பாண்டவசேனையை சின்னா பின்னப்படுத்துகிறான். உனது சோதரர்களைக்காப்பது உனது கடமையல்லவா? ஆகவே இப்பொழுது சென்று கர்னனை நீ கொல்லவேண்டும்” என்று பணித்தார். கடோற்கஜன் மிக்க ஆக்ரோஷத்துடன் சென்று கர்னனுடன் போரிடலானான். கடோற்கஜன் மிக்க ஆவேசத் துடன் கர்னனுடன் போரிடுவது வைக் கவனித்த துரியோதனன் அலம்பனன் எனும் அரச்க னொருவனைக் கடோற்கஜனுடன் போரிடுமாறு பணித்தான். அரச்கர்கள் இருவரும் கடுமையாக மோதிக்கொண்டனர். கடோற்கஜன் அவனை மிகக் கோரமான முறையிற்றாக்கி அவனை அழித்து அவனது சிர சினை வாளாற் றுண்டித்து எடுத்துச் சென்று துரியோதனனின் தேர்த்தட்டின்மீது வைத்து “இவனுக்கு ஏற்பட்ட கதிதான் உனக்கும் கர்னனுக்கும் நிகழப் போகிறது. மன்னனாகிய உன்னைப் பார்ப்பதற்கு வெறுங்கையுடன் வரக்கூடாது. கையுறையாகஇவனது சிரசை உனக்குத்

தருகிறேன்” என்று கூறித் திரும்பலானான்.

இதன் பின்னர் மீண்டும் கர்னனைத் தேடிச் சென்று அவனைத் தாக்கலானான் சம பலம் உடையவர் போல் இரு வரும் நெடுநேரம் போரிட னர். கர்னன் தன்னிடம் இருந்த உயர்ந்த அஸ்திரங்களைப் பிர யோகித்துக் கடோற்கஜனைத் தாக்கினான் கடோற்கஜன் பெரும் மாயைகளைச் செய்து மாயப் போர் புரிந்தான் கர்னன் அவனது மாயைகளை விலக்கி அவனைத் தாக்கினான் பீமனின் புதல்வனான் கடோற்கஜனின் தாக்குதல்களினாற் கர்னன் களைப்படையும் நிலைக்குத்தள் ளப்பட்டான். இதனால் ஆத்திர மடைந்த கர்னன் மிகத்திறமையாகப் போரிட்ட போதும் கடோற்கஜன் அவனது தேரி னையும் தேர்க்குதிரைகளையும் துவம்சம் செய்து கெளரவ சேனையைஅலறவைத்தான். இத வைக் கவனித்த துரியோதனன் கர்னனை அணுகி. அர்ச்சனனைக் கொல்ல வைத்திருக்கும் சக்தி ஆயுதத்தினாற் கடோற்கஜனைக் கொல்லுமாறு பணித்தான் கடோற்கஜனின் அட்டகாசப் போரினால் நிலைகுலைந்து நின்ற கர்னனும் வேறொன்றை யும் சிந்தனை செய்யாது அர்ச்சனனை அழிப்பதற்கென வைத் திருந்த இந்திரன் அளித்த

வையந்தி எனும் மாபெரும் சக்தி ஆயுதத்தைக்கடோற்கஜன் மீது பிரயோகித்தான் இதனாற் கடோற்கஜன் அழிக்கப்பட்டான் கடோற்கஜன் மாண்டது ம் கொரவ சேனை மகிழ்ச்சி ஆரவாரஞ் செய்தது பாண்டவ சேனை கலக்கமடைந்து சிதறி யது. கடோற்கஜன் வீழ்ந்த இடத்துக்குச் சென்ற பாண்ட வர்கள் கண்ணீர் உகுத்து அழுத னர். அவ்வேளை கண்ணபிரான் மகிழ்வுடன் ஆரவாரஞ்செய்து அர்ச்சனனைக் கட்டித் தழுவிக் கொண்டார். அதனைக் கவனித்து ஆச்சரியமடைந்த அர்ச்சனன் “மாயவனே கண்ணா நாம் துன்பக்கடலில் மூழ்கியிருக்கும் வேளையில் தாங்களோ ஆனந்த பரவச நிலையில் இருக்கிறீர்களோ. இதன்காரணம் எனக்கு விளங்கவில்லையே” எனக் கூற வானான். மேலும் ஆனந்த மடைந்தவராய்க் கண்ணபிரான் “அர்ச்சனா, கர்னன் சக்தி ஆயுதத்தைப் பிரயோகித்து விட்டான். இனி அவன் மடிவது உறுதியாகிவிட்டது. சக்தி ஆயுதம் அவனிடம் இருக்கும் வரையில் எனது சுதர்சனமும் உனது காண்மைமும் அவனைக் கொல்ல முடியாது. கர்னன் உனக்காகவே சக்தியாயுதத்தை இதுவரை வைத்திருந்தான். அதனைஅவன் கடோற்கஜன் மீது ஏவியமையால் நீ தப்பித்துக் கொண்டு விட்டாய். இனி அவனை உன்

னால் வெல்வது எளிதாகி விட்டது” என்று உரைத்தார். கண்ணனின் மனநிலையும் போர்த் தந்திரத்தையும் உனர்ந்து கொண்ட அர்ச்சனன் ஒருவாறு உலம் தேறினான்.

யுதிஷ்டிரரிடம் அனுகிய கண்ணபிரான் “மன்னா நீர் இப்படிக் கவலையடையலாமா? என்று வினாவ யுதிஷ்டிரர் “மாதவா அர்ச்சனன் இல்லாத காலத்திற் காம்ய வனத் தில் கடோற்கஜனேஅர்ச்சனன்போல் எங்களைப் பாதுகாத் தவன் அவன்பால் எனக்கு அளவுகடந்த அங்பு உண்டு இதனால் மிகவும் வேதனையாக உள்ளது” என்றார். அவரிடமும் கர் ன னின் நிலையை விளக்கி இனிப்போர் சுலபமாக நடைபெறப் போகிறது என்று கூறி அவரைத் தேற்றலானார். ஆயினும் கோபமடைந்த யுதிஷ்டிரர் கடோற்கஜனைக் கொண்ற கர்னனைத்தான் தாக்கப் போவதாகக் கூறி போருக்கு ஆயத்தமானார். அப்பொழுது வியாசமகரிஷி அங்கே வந்து சேர்ந்தார். யுதிஷ்டிரரை விளித்த வியாசமகரிஷி “யுதிஷ்டிரா கர்னனைக் கொல்வதற்கு அர்ச்சனன் இருக்கிறான். நீகோபத்தை விடு. சக்தியாயுதத்தை இழுந்த கர்னனை அர்ச்சனன் எளிதில் வென்று விடுவான்” என்று கூறிமறைந்தருளினார். எனினும், கோபம்

குறைந்து விடாத நிலையில்
தான் போரிடுவதனை விடுத்து
இரவு வேளை என்பதனையும்
பொருட்படுத்தாது திட்டத்துய்
மனை அழைத்து “திட்டத்
துய்மா, துரோணரை அழிக்கும்

பொருட்டு யாகத்தீயில், உதித்
தவன் நி. எனவே. அவரை இப்
பொழுதே சென்று தாக்கி அழிய்
என்றுபணித்தார். இதனால்
மீண்டும் இரவுப் போர் ஆரம்ப
மாயிற்று. (தொடரும்.....

சைவ சித்தாந்த பண்டிதர் க. முத்துவேலு அவர்கள்
சைவப்பணி ஆற்றச் சுவிஸ்லாந்து சென்று மீண்டு வந்தபோது

வாழ்த்திய வாழ்த்து

வாழ்த்துதும் வாழ்த்துதும் நீடு வாழ்ந்திடப்
போற்றுதும் போற்றுதும் நும்பணி சிறக்கவே
இமையாணன் தந்த இயற்றமிழ் வித்தக!
அமைவுறு பண்புடை ஆசிரியச் செம்மலே!
சிவனருள் விளக்குஞ் சித்தாந்த பண்டித!
சந்தம் ஒலித்திடத் தகவுரை ஆற்றியே
சிந்தை கவரும் செந்தமிழ் வாரியே!
இறையருள் ஞானம் இசைவுறு குரிசிலே!
பரவிடும் நினைவு மலர்கள் பலவும்
சிறப்புறப் பாடும் செந்தமிழ்ப் புலவரே!
ஆச்சிரமப் பேரவையில் ஆண்டு பலவார
அருஞ்சேவை ஆற்றும் உதவிச் செயலரே!
ஞான பண்டித இயலரசே! நண்புடன்
எம்நூற் பணிக்கு இயலுதவி செய்தவரே!
முத்தமிழ் மாண்புடை முத்து வேலுவே!
சுவிஸ் லாந்தின் தூய அன்பர்கள்
கவித்துவம் அறிந்துமே கருதி அழைத்திட
அடியார் மகத்துவம், சமய மகத்துவம்
பெரிதும் விளக்கிடும் பெரிய புராண
அருமை, பெருமை அடியார் உளங்கொளத்
தொடருரை கொண்டு சொற்பொழி வாற்றியே
புரையில் தொண்டினைப் புரிந்தது போலவே
நலந்தரு தொண்டினை நயந்து
பலன்தரு வகையிற் பணியினைத் தொடர்கவே (வாழ்த்துதும்)
கவிஞர் ஆ. கதிர்காாழத்தம்பி

அறப்பணியின் சிறப்பிற்கு ஓர் ஆச்சிரமம் சந்தியான் ஆச்சிரமம்

கே. எஸ். சிவஞானராஜா

சந்தி முருகன், மனித இதயங்களைக் கவர்ந்து அதற்காக நிதிலத்தில் நிதியமான அறப்பணிகளைச் செய்வதற்கு என்னியதன் பிரகாரம், சந்தியான் ஆச்சிரமம் உன்னதமான இலக்குடன், சீராக இயங்கி வருகிறது.

தவத்திரு மயில்வாகன சுவா மிகளால் வழிகாட்டப்பெற்ற அறப்பணிக்குத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்த சுவாமிகள் 'எல்லாம் முருகன் செயல்' என்பதனைத் தாரகமந்திரமாகக்கொண்டு, தரும காரியங்களை உலகம் ஆதாரிக்கும் வண்ணம் ஒப்பேற்றிவருவது முருகன் திருவருட்பேறாகும்.

அன்னதானப்பணி, வைத்தியப்பணி,
கல்விப்பணி, சத்துணவுப்பணி,
வறுமைநிவாரணப்பணி, வாழ்க்கைப்பணி,
ஞானச்சட்ட வெளியீட்டுப்பணி
ஆன்மீகப்பணி,
நூல் வெளியீட்டுப்பணி,
போட்டிகள் நடாத்தும்பணி ஆகிய
வற்றைக் கணகூடாகப் பார்க்கின்றோம்,

27-09-1992 ஆம் ஆண்டு
ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சைவ, கலை, பண்பாட்டுப் பேரவையானது, சந்தியான் ஆச்சிரமத்தின் புனித பணிகளுக்காக மிகவும் நிதானத்துடன், கெளரவமாக, மனித மாண்புடன் பக்கபலமாக வாய்த்திருப்பதும் திருவநூட்பேறாகும்.

இத்தகு நிலையினால்தான் உலகமே சந்திய முருகனாடாகச் சந்தியான் ஆச்சிரமத்திற்கு ஆதரவு நல்கிவருவது மட்டுமல்ல தொடர்ந்தும் ஆதரவு நல்கிடவும் முனை கிறது. எடுத்த காரியம் யாவும் பலிக்கின்ற கடாட்சத்தை இங்கு பார்க்கின்றோம் குறிப்பாக,

அன்புடையார் இன்புற்று வாழ்தல் இயல்பு.

ஆச்சிரமத்தை நம்பியேவாழ்
கின்ற முருகனடியார்களைக்
கண்டு எம்மால் கரங்கூப்பமுடி
கிறது. பசி ஆற ஒரு இடத்தை
முருகன் காட்டியிருக்கின்றான்.
‘சோறு மணக்குது’ என்று யோகர்
சுவாமிகள் மொழிந்த வாக்கு
சந்திதிப் பிரதேசத்தில் முழுதும்
உண்மையானதாக இருக்கிறது.
அன்னதானக் கந்தன் அருளி
னால், ஆச்சிரமத்தில் அன்னம்
இல்லை என்ற வார்த்தைக்கே
இடமில்லை.

மற்றுமொரு முக்கியமான
தொரு அம்சம் யாதெனில்.
சுவாமிகளும், அவரது குழுவின்
ரும் தம்மையாரென்று காட்டிக்
கொள்வதில்லை. காட்டிக்
கொள்ள விரும்புவதுமில்லை.
இது ஆச்சிரமத்தில் ஒரு விசே
நப்பாகும்.

மருத்துவப்பணி யினை
நோக்கும் போது விலையுயர்ந்த
மருந்துவகைகள், நோயாளர்
களுக்கு இலவசமாகவே வழங்
கப்படுகின்றன. வைத்திய நிபு
ணர்களின் வருகையால் நோயா
ளிகள் பயனாளிகளாகும் மருத்
துவ சேவைமகோன்னதமானதே
இலவசமருத்துவ சேவைக்கான
மருந்துகளுக்கு ஆச்சிரமக் செல
விடும் பணப்பெறுமதி இலட்

வெல்க அறப்பணி! வெல்க அறிவுப்பணி!
வெல்க நலப்பணி! வெல்க திருப்பணி!
வெல்க சுடர்ப்பணி! வெல்க கலைப்பணி!
வெல்க தவப்பணி! வேலனுக் கேற்றபணி!

சங்களாகும் பணம் போதவில்
லையே எனச் சுவாமிகள் எண்
விய போதெல்லாம் கொடை
யாளிகளால் முருகப்பெருமான்
அதனை நிறைத்து விடுகின்ற
அற்புதம் ஆச்சிரமத்தில் நடை
பெற்றுவருகிறது.

குழந்தைகள், மாணவர்கள்,
முதியவர்கள், வறுமையாளர்கள்
விதவைகள், போட்டி வெற்றி
யாளர்கள், விருதுக்குரியவர்கள்,
நிகழ்ச்சியாளர்கள், ஞானச்
சடர்ப்பங்காளிகள்...என்று ஆச்சிரமம் கொரவித்து வருகிற பேறு முருகனின் திருவருளின்றி வேறெதுவாக இருக்க முடியும்?

சந்திதி முருகன் எளிமையான முருகன். அதேபோல ஆச்சிரமமும் எளிமையானது. ஆடம்பரம் எதுவும் இல்லை. ஆச்சிரமச் சமூகத்தினரும் பெருமை இல்லாதவர்கள் தமிழ் விளம்பரப்படுத்தாத வர்கள். மெளனித்த குணாம்சம் உடையவர்கள். ‘எம்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே’ எனும் நோக்குடையவர்கள். அதனால் தான் முருகனும் மனமிரங்கிச் சந்தியான் ஆச்சிரமத்தை வழி நடாத்தி அறப்பணிகளை வெல்லும்படி செய்கின்றான்.

வள்ளுவர் கோபித்தார்

சி. நவரத்தினம்

இத்தலைப்பை உற்று நோக்குகின்ற வாசகர்கள் இதனை ஒரு வேடிக்கையான தலைப்பென்றோ, அல்லது பகிடியான தலைப்பென்றோ, அல்லது வினோதமான தலைப்பென்றோ அல்லது விபரிதமான தலைப்பென்றோ சிந்திக்க நேரிடலாம். ஆனால் இது முற் றி லு ம் உண்மையென்பதை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திருக்குறளை யாத்தவர் திருவள்ளுவர் ஆவர். இவர் ஒரு

முனிவர், ஞானியாவார். இந்நால் இனம் மதம் எல்லாவற்றையும் கடந்து, உலகில் வாழ்கின்ற மனித குலம் அனைத்துக்கும் எக்காலத்திற்கும் பொருந்துகின்ற ஒரு நூலாகும். எனவே இது ஒரு உலகப் பொதுமறையாகக் கருதப்படுவது பொருத்தமுடைத்து. இவர் இந்நாலைஅறம், பொருள், இனப்மனன மூன்றுபெரும் பிரிவுகளாக வகுத்து 133 அதிகாரங்களாகப் பிரித்து 1330 குறள் வெண்பாக்களை யாத்துத் தந்துள்ளார். திருக்குறளின் பெருமையை,

“அனுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறிந்தருள்” என்று ஒளவையாரும்
“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”
என்று கம்பரும் விதந்து சூறியுள்ளார்

நமது பேச்சு வழக்கிலே நாம் ஒருவரைத் திட்டும் போது நீ கெட்டுப்போ, அல்லது பட்டுப்போ, அல்லது அழிந்துபோ என்று சொல்வது வழக்கம் இதை ஒத்த சொற்கள் பல இடங்களில் இந்நாலிற் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாகக், கெடும் என்ற

சொல் அறத்துப்பாலில் 6 தரமும், பொருட்பாலில் 22 தரமும் இன்பத்துப்பாலில் ஒரு தரமும் வருகின்றது. இதே போல் ‘படும்’ என்ற சொல் அறத்துப்பாலில் 13 தரமும், பொருட்பாலில் 22 தரமும், இன்பத்துப்பாலில் 3 தரமும் வருகின்றது. இவற்றில்

★ அகந்ததயை விட்டவனுக்கு கருணை வந்துவிடும். ★

அறத்துப்பாலில் 17-ம் அதி காரத்தின் ஆறாவது குறளில் வரும் “கெடும்” என்ற சொல் மூம் பொருட்பாலில் 42 ம் அதி காரத்தின் பத்தாவது குறளில் வரும் “அவியினும் வாழினும் என்?” என்ற சொற்களும்

107-ம் அதிகாரத்தின் இரண்டாவது குறளில் வரும் “கெடுக்” ஆகிய சொற்களையும் அக்குறள் களின் கருத்துக்களையும் பார்க்கும் போது வள்ளுவரின் கோபம் புணாகும்.

17-ம் அதிகாரத்தின் ஆறாவது குறட்பா
“கொடுப்பது அழக்கறுப்பான் சுற்றும், உடுப்பதாகும் உண்பதாகும் இன்றிக்கெடும்”

பொருள்:- பிறருக்குக் கொடுப்பதைக் கண்டு பொறாமைப் படுவனும், அவனது உறவினரும் உடுக்க உடையும், உண்ண உணவு மின்றிக் கெட்டொழிவர் என்பதாகும். இதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்வது பிறருக்குக் கொடுப்பதைக் கண்டு யார் பொறாமைப் படுகின்றார்களோ அவனும் அவன் சுற்றமும் கெட்டு அழிந்து போகட்டும். அவ்வாறானவர்கள் கெட்டு அழிவது உறுதி என்பதில் அவரின் கோபம் வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

அடுத்து பொருட்பாலின் பத்தாவது குறட்பா
“செவியிற் சுவையனரா வாயுனர்வின் மாக்கள் அவியினும் வாழினும் என்?”

பொருள்:- செவிச் சுவையினை உணராது, வாய்ச்சுவையை மட்டும் அறியும் உணர்வினையுடைய மக்கள் இறப்பதாற் கேடும் இல்லை, வாழ்வதால் நன்மையுமில்லை என்பதாகும். அதாவது செவிக்கு இனிமை தரக்கூடிய இனிய வார்த்தைகளையோ அன்றி அரிய பெரிய அறிவுரைகளையோ, கருத்துக்களையோ, பாடல்களையோ கேட்க விரும்பாமல் நாவுக்குச் சுவை தரக்கூடிய இனிய தின்பண்டங்களை யார் விரும்புகிறார்களோ அத்தகையோர் வாழ்வதாலும் பயனில்லை இறப்பதாலும் பயனில்லை என்று தமது உள்ளக் குழுறலை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

இறுதியாக 107ஆம் அதிகாரத்தின் இரண்டாவது குறட்பா
“இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின், பரந்து கெடு உலகியற்றியான்”

செல்வம் வண்டிச் சக்கரம் போன்றது.

பொருள்:- இவ்வுலகைப் படைத்த நான்முகன், சிலரை இரந்தும் உயிர் வாழுமாறு விதிப்பாணாயின் அவனும் அவைந்து திரிந்து அழிவாணாக என்பதாகும்.

அதாவது உலகத்திலே வாழ்கின்ற ஒரு சிலராவது தாம் உயிர் வாழும் பொருட்டுப் பிறரிடம் இரந்து பிட்சை எடுக்கும் நிலை காணப்படுமேயானால் இந்த உலகத்தைப் படைத்த கடவுளானாலும் அவன் அவைந்து திரிந்து அழிந்து படுவாணாக என வள்ளுவர் கடவுள் மீது தமது கோபத்தைக் காட்டுகின்றார். இதே கருத்தையே பாரதியும் தனது பாடலில் “தனி ஒருவனுக்கு உணவிலையெனில் இந்தச் சகத்தினை அழித்திடுவோம்” என்று கூறுவது நோக்கத்தக்க தாகும்.

பிறருக்குக் கொடுப்பவர்களைக் கண்டு பொறாமைப்படுவார்களையும், தம் செவிகளினால் நல்ல இனிய வார்த்தைகளையும் பெரியோர்களின் அறிவுரைகளையும் கருத்துக்களையும் கேட்காமல் ஊன் விரும்பியாக இருப்பவர்களையும், இறைவனாற் படைக்கப் பட்ட ஒருசில உயிர்களாவது இரந்து பிட்சை எடுக்கும் நிலையைக் கண்டும் வள்ளுவப்பெருந்தகை தமது உள்ளக்குமுறையைப் போத தையும் வெளிப்படுத்தியிருப்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

சமயம் என்பது மக்களைப் பக்குவப்படுத்தக்கூடியது. எவ்வாறு உணவை உண்ணுவதற்கேற்ப பக்குவப்படுத்துவதை சமையல் என்கி ரோமோ அதுபோல இறைவனை அடைய மனதைப் பக்குவப்படுத்த உதவுவதை நாம் சமயம் என்றழைக்கிறோம்.

எவ்வாறு நதியின் ஆதிமுலத்தை அறியவிரும்பாது அதன் பயனை அடைய விரும்புகிறோமோ அதுபோல பல காரணங்களை ஆராயாமல். தமது கர்மப்பலனைச் செய்வதன் மூலம் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவோடு கலக்கமுடிகிறது.

அன்பினால் எதையும் சாதிக்கலாம். எதற்கும் பணியாத இறைவன் கூட அன்புக்குப் பணிகிறான். நாம் சாதிக்க நினைத்ததை அன்பால் சாதிக்கலாம். அறிவு என்பது விலங்கிடமிருந்து மனிதனை உயர்த்துகிறது. அன்பு மனிதனையும் கடவுளாக்குகிறது.

-வள்ளலார்

* கல்வியின் பயன் அறிவும் பணிவுமாகும்.

— பகவத்கீதையில் மனிதமனம் —

செல்வன் கே. குணாளன்

அர்ச்சனங்குக்கு கண்ணபர மாத்மாவினால் உபதேசிக்கப் பட்டது தான் பகவத்கீதை. கீதையை அறிந்துதெரிந்துகொள் ளாதவர்கள் தமது வாழ்க்கையின் முக்காற்பங்கை இழந்த வராகக் கருதப்படுகிறார்கள். எல்லா வீடுகளிலும் இருக்க வேண்டிய அரிய பெரிய பொக்கிழங்களில் கீதையும் ஒன்றாகும் வாசிப்பதால் “மனிதன் பூரண மடைகிறான்” என்பது அறிஞர் பெருமக்களின் பெருவாக்கிற கமைய மாணவர்களாகிய நாம் அரிய நல்ல நால்களை வாசித்து வாழ்க்கையில் நற்பிரஜைகளாகத் திகழுவேண்டும் என்பது எனது பேரவா. ஆனால் இன்றைய மாணவ சமுதாயம் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படாத நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் போன்றவற்றை வாசித்துத் தமது காலத்தையும், அரிய நேரத்தையும் வீண்விரயமாக்குவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. நாம் ஏன் இப்பூமியிற்பிறந்தோம? என்ற கேள்வியை ஒவ்வொருமனிதனும் தண்ணெத்தானே கேட்டுக்கொண்டால்

அதற்கு விடைகிடைக்கும். அதாவது நாம் நன்மை செய்ய வேண்டும். அப்படி நன்மை செய்ய முடியாவிடின் தீமையாவது செய்யாதிருக்க நாம் ஒவ்வொருவரும் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

“மனம் ஒரு குரங்கு மனிதமனமொரு குரங்கு” என்று திரைப்படப் பாடல் ஒன்று இருப்பதனை எல்லோரும் அறிவர். ஆம் எமது மனமானது ஒரு குரங்கைப் போன்றது என்பதில் எள்ளளவேணும் தப்பில்லை. மேலும் ‘மனம்போன்போக்கெல்லாம் போகவேண்டாம்’ என ஒளவைப்பிராட்டி கூறியதும் தப்பில்லை. மனத்தை நாம் அலைய விட்டால் தப்பான வழி யில் நடக்க வேண்டி வரும் என்பதும் உண்மை. காற்றைவிடவேகமானது மனம் தான் அப்படியான மனத்தை நாம் ஒரு நிலைப்படுத்திச் சீரான பாதையில் நடக்கவிட்டால் எம் வாழ்வில் வெற்றி நிச்சயம். மனமானது கடிவாளம் இல்லாத குதிரை போன்றது. இப்படியான மனத்தினை எதிர்காலத் தில் நல்லசமுதாயத்தை உருவாக

★ இன்று நாம் செய்யும் நன்மையே நாளைய இன்பம் ★

கும் மாணவ சமுதாயம் அடக்கி ஒருநிலைப்படுத்தி கீதைபோன்ற நல்லநூல்களை வாசித்துப் பெரி யோரால் போற்றப்படும் உந்தம் சீலர்களாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். மனிதமனத்தினை ஒருநிலைப்படுத்துவதும். அதனால் உண்டாகும் நன்மைகளை யும் கீதையின் வழி நின்று பார்க்கையில் மனிதமனம் பற்றி அர்ச்சனங்குக்கும், கண்ணபிரானுக்கும் உரையாடல் நடக்கிறது.

கண்ணபரமாத்மா கூறு
கிறார் “அர்ச்சனா எவன் தன்னையேதாரணமாகக் கொண்டு இன்பதுங்பங்கள் இரண்டையுமே சமனாகப் பார்க்கிறானோ அவன்தான் சிறந்தவன் என்பது உண்மை”.

அர்ச்சனன் கண்ணபிரானைக் கேட்கிறான். “மாதவா உண்ணாற் கூறப்படும் சமநோக்கத்துடன் கூடிய யோகத்தின் உறுதியான நிலையை என்னால் உனர முடியவில்லை” காரணம் மனம் (உள்ளம்) சலனம் உடையது.”

கிருஷ்ணா மனித மனம் உறுதி அற்றது. சலனமுடையது கலங்கவைப்பது. வலிமை உடையது. அடக்கமுடியாதது. எல்லா வற்றையும் விடவேகம் கூடியது. காற்றை யும் அடக்கலாம் ஆனால் மனித மனத்தினை

அடக்குவது என்பது கடினமான ஒரு செயல் ஆகும்.

மதுகுதனன் கூறுகிறான், “தோள்விலை படைத்த காண்டபா, மனம் அடக்க முடியாதது சலனம் அடைவது இதில் எந்த விதமான ஐயமும் இல்லை. ஆனால் குந்திதேவியின் மகனே! பழக்கத்தால் மனத் தினை அடக்க முடியும்” இதையே இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் இப்படிக் கூறுகிறார்.

“கீழே கொட்டிய கடுகைப் பொறுக்கி எடுப்பது பெரும் சிரமம். அதுபோலப்பலதிசைகளிலுமான மனத்தை ஒருமைப்படுத்துவது எளிதானதன்று. ஆனால் வெராக்கியத்தால் அதைச் சாதித்து விடமுடியும்”

மனித மனத்தின் சலனங்களை சபலங்களை எப்படி அடக்குவது என்பது பற்றிக் கண்ணபிரான் குந்தி மகனுக்கு உபதேசித்த பகுதிகீதயின்தியானயோகமாகும்.

இவ்வுலகில் நிகழ்கின்ற சகல காரியங்களுக்கும் மனித மனமே காரணமாக இருக்கிறது. அதாவது இன்பத்திற்கும், துங்பத்திற்கும், நன்மைக்கும், தீமைக்கும், இருஞுக்கும் வெளிச்சத்திற்கும், பாவத்திற்கும், புண்ணியத்திற்கும் அன்பிற்கும், வெறுப்

பிற்கும் இம்மனம் தான் காரணமாக இருக்கிறது. மனத்தின் அல்லவ்களே உடம்பைச் செலுத்துகின்றன. பகுத்தறிவையும் மனமே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு வழிநடத்துகின்றது.

கருணை உள்ளவனைக் கொலைகாரன் ஆக்குவதும் கொலைகாரனை ஞானி ஆக்குவதும், தெரியசாலியை அதெரியசாலி ஆக்குவதும் இந்தமனம் தான் அதுநோக்கிச் செல்லும் தட்டங்களின் அனுபவத்தைப் பெற்றுப் பேதலிக்கிறது. அந்த வேளையில் தான் அறிவுவேலை செய்கிறது. எந்தவிதமான அனுபவங்களையும் கொண்டு வருவது மனம் தான். எதுசரி, எது பிழை என்று எடை போடக் கூடிய அறிவை மனத்தின் ராகங்கள் அழித்துவிடுகின்றன.

உடலையும் அறிவையும் மனமே ஆக்கிரமித்துள்ளமை

யால் மனத்தின் ஆதிக்கத்திலேயே மனிதன் போகிறான் என்ன இந்த மனது, காலையில் துடிக்கிறது. மாலையில் ஏங்கு கிறது, மதியம் சிரிக்கிறது. இரவில் அழுகிறது. “இன்பமோ துன்பமோ எல்லாம் ஒன்றுதான் நடப்பது நடக்கட்டும்” என்று இருக்க இந்த மனித மனம் விடுவது இல்லை.

ஓரே சீரான உணர்ச்சிகள் இந்த மனித மனத்திற்குத் தோன்றுவதில்லை. எவ்வளவு பக்குவமடைந்தாலும் மனத்தின் அலைகளாலேயே மனிதன் சலிக்கிறான். கடிவாளம் இல்லாத மனித மனக் குதிரையை அடக்குவது எப்படி?

‘வெராக்கியத்தால் முடியும் எனக் கூறுகிறது பகவத்கீதை. அதையே சொல்கிறார் பகவான் இராமகிருஷ்ணர்.

(தொடரும்...)

சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் குருபூசைத்தினம்

திருவாசகம் முழுமத் சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் குருபூசைத்தினம் எதிர்வரும் 2004 தை மாதம் 29-ம் திகதி சபாரத்தினம் சுவாமிகளின் தொண்டர் சபையினால் திருவழிபாட்டுடன் திருவாசகமுற்றோதலும் கொழும்பில் நடைபெற உள்ளது.

சுவாமி அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா 28 - 03 - 2004 பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் சிறப்பாக நடைபெறவுள்ளது.

★ அதிகம் பேச்சு, பொய் இரண்டும் நெருங்கிய உறவினர்கள் ★

ஓவையார் அருளிச்செய்த நல்வழி

ஆற்றங் கரையின் மரமு மரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லைக் கண்ணர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு. (12)

11 - ரை ஆறு அம் கரையில் மரமும் - ஆற்றினது கரையில் இருக்கின்ற மரமும், அரசு அறிய வீற்று இருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே-அரசன் அறிய அழிகாரஞ் செய்து (சம்பாதித்துப்) பெருமையாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையும் அறிந்து போமன்றோ! உழுதுண்டு வாழ்வு ஏற்றம் - (ஆதவினால்) உழுது பயிர்செய்து உண்டு வாழ்வதே உயர்வாகும், அதற்கு ஒப்பு இல்லை - அதற்குச் சமானம் இல்லை வேறு ஓர் பணிக்குப் பழுது உண்டு - மற்றைத் தொழில் வாழ்க்கைகளுக் கெல்லாம் அழிவு உண்டு எ - று.

12 - ம் பிறர் வயத்தினராகாது தம்வயத்தினராய் நின்று. செய்யும் வேளாண்மையாலாகிய வாழ்க்கைக்கு அழிவு இல்லாமையால் அதுவே சிறந்தது. (12)

ஆவாரை யாரே யழிப்பா ரதுவன்றிச்
சாவாரை யாரே தவிர்ப்பவர் - ஓவாமல்
ஜைம் புகுவாரை யாரே விலக்குவார்
மெய்யம் புவியதன் மேல்.

13 - ரை:- அம்புவி அதன் மேல் - அழிய பூ மியின் மேலே, ஆவாரை அழிப்பார் யார் - (நல்வினையினால் நெடுங்காலம்) உயிர் வாழ்வதற்கு உரியவரை (இடையிலே) அழிக்க வல்லவர் யாவர்? அது அன்றிச் சாவாரைத் தவிர்ப்பவர் யார் - அதுவல்லாமலும் (தீவினையினால்) இறத்தற்குரியவரை நிறுத்தவல்லவர் யாவர்?, ஓவாமல் ஜைம் புகுவாரை விலக்குவார் யார் - (செல்வம் இழந்து) ஓழியாமல் பிச்சைக்குச் செல்வோரைத் தடுக்க வல்லவர் யாவர்? மெய் (இது) சத்தியமேயாம் எ - று.

14 - ம்:- ஊழினால் அடைதற்பாலனவாகிய ஆக்கக்கேடுகளைத் தவிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை. எ - ம் (13)

பிச்சைக்கு ஸந்தக் குடிவரழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைப்பல சொல்லி யிடித்துண்கை - சிச்சி
வயிறு வளர்க்கைக்கு மான மழியா
துயிர்விடுகை சால வழும். (14)

ப - ரை:- பேசுங்கால் - (ஆராய்ந்து) சொல்லுமிடத்து, பிச்சைக்கு
முத்தகுடி வாழ்க்கை - பிச்சை எடுத்து உண்டவில்லூம் (இழிவிற்)
பெரிய குடிவாழ்க்கையாவது, பல இச்சை சொல்லி இடித்து உண்கை
பலவாகிய இச்சைகளைப் பேசி (ஒருவரை) நெருங்கி வாங்கி உண்ணு
தலாம், சிச்சி - சீசீ (இது என்ன செய்கை), வயிறு வளர்க்கைக்கு
மானம் அழியாது - வயிற்றை வளர்த்தற்பொருட்டு மானங் கெடா
மல். உயிர் விடுகை சால ஊறும் - உயிரை விடுதலே மிக (உயர்ச்சி
யைப் பொருந்தும் எ - ம்

இ - ம:- பிறரிடத்தே இச்சைபேசி வாங்கி உண்டு மானம்
இழந்து உயிர் வாழ்தலினும் உயிரை விட்டு மானத்தை நிறுத்து
தலே உயர்வுடைத்து எ - று (14)

சிவாய நமவென்று சிந்தித் திருப்போர்க்
கபாய மொருநானு மில்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகு மல்லாத வெல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும். (15)

ப - ரை:- சிவாயநம என்று சிந்தித்து இருப்போருக்கு - சிவாய
நமவென்று தியானித்துக்கொண்டு இருப்பவருக்கு, ஒருநாளும் அபாய
மில்லை - ஒரு நாளாயினும் இடுக்கண் உண்டாகாது. இதுவே மதி
யாகும் உபாயம் - இல்லைதான்றுமே விதியை வெல்லுவதற்கேற்ற அறி
வான உபாயமாம், அல்லாத எல்லாம் மதி விதியே ஆய் விடும்-
(இச்சிவத்தியானம்) அல்லாத மற்றையிடங்களிலெல்லாம் புத்தி
யானது விதியின் வசத்தமேயாகி விடும் எ - று.

இதுவே என்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது.

இ - ம:- சிவத்தியானமுடையவருக்கு விதி இல்லை, சிவத்தியான
மில்லாதவருக்கு விதி உண்டு எ - ம். (15) (வளரும்.....

17 - 02 - 2003 - இல் இருந்து
நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவி புரிந்தோர்
வியாழம்

S. சிவபாலன் கொழும்பு	2 முடை அரிசி
M. பத்மநாதன் சுன்னாகம்	1000 00
பொ. வியாகேஸ் துவாளி வீதி, உடுப்பிட்டி	1000 00
திருமதி சின்னத்தம்பி வண்டன்	3000 00
யோகேஸ்வரா கோணேஸ்வரா குடும்பம் } சுன்னாகம்	5000
குலசிங்கம் குடும்பம்	
சிவகுமார் சிவசக்தி பழுமுதிர்சோலை பொலிகண்டி	1000 00
கி. நல்லம்மா இடைக்காடு வளலாம்	500 00
பா. குமுதினி நந்தாவில் கொக்குவில்	1 முடை அரிசி
நா. சிவஞானம் அதிபர் விஷ்ணு வித்தி. ஆவரங்கால்	1000 00
சண்முகநாதன் தீலீப்குமார் கோண்டாவில்	100 00
ச. ஜெயநாதன் மீசாலை	1000 00
பொ. ஞானானந்தன் பொன்னாலை	1000 00
ஸ்ரீபவன் கண்டா குகன் ஸ்ரூதியோ	2000 00
ஐ. சிவநாதன் மருதம் கொமினிக்கேசன் நெல்லியடி	1 முடை அரிசி
ச. சண்முகசுந்தரம் செல்லமுத்து புடவை அகம்	4 முடை அரிசி
த. மணிதரன் மாயவாபல்பொருள் வாணிபம் மந்திகை	1 முடை அரிசி
இ. நக்கீரன் ரோயல் தொலைத் தொடர்பு துண்ணாலை	1 முடை அரிசி
தவராசா றிகல் வையின் ஸ்ரோர்'ஸ் நெல்லியடி	1 முடை அரிசி
இ. புவனேந்திரன் செல்லப்பிள்ளையார் பல்பொருள் வாணிபம்	
	நெல்லியடி 1 முடை அரிசி
ச. இரத்தினகோபால் ஜெகாமோட்டோர்ஸ் நெல்லியடி	1 முடை அ.
த. ஜெயபாலசிங்கம் ஜெயம் கரவெட்டி	1 முடை அரிசி
சிவானந்தராசா குட்டி கரவெட்டி	1 முடை அரிசி
ச. தாமோதரம்பிள்ளை மூலம்	
கார்த்திகே மகேஸ்வரி வண்டன்	45000 00
பாகைப்பிரமணியம் ரவீந்திரக்குருக்கள் இனுவில்	5000 00
S. நாகேஸ்வரன் சட்டத்தரணி வண்டன்	4000 00
ச. ரவீந்திரன் தாவடி	1000 00
ஜெயபாலன் ஜெயதீபன் குடும்பம் ஆனைப்பந்தி (வண்டன்)	5000 00
குகநாதன் மூலம் கனகசபேசன் குடும்பம் கண்டா	13950 00

★ மற்றவர்க்கு நீநல்லவாகும் போது, உங்குநீநல்லவாகிறாய் ★

முருகவே பரமநாதன் கண்டா	1000 00
தர்மரத்தினம் வேலாயுதம் கண்டா	6800 00
திருமதி ரங்கநாதன் கண்டா	1700 00
ஆ. சரவணமுத்து கண்டா	1200 00
இராசராகுலன் குடும்பம் சன்னாகம்	3000 00
சீவரெத்தினம் சந்திதிவேல் இடைக்காடு	3000 00
தயாபரன் லண்டன்	2 முடை அரிசி
து. சிவஞானச்செல்வம் புளியங்கூடல் ஊர்காவற் துறை	2 முடை அரிசி, 1000
இ. பொன்னம்பலம் சிறுப்பிட்டி மேற்கு	2000 00
பொன்னம்பலம் குமார் கண்டா	3000 00
சி. சிவசப்பிரமணியம் ஆனந்தா நிலையம் கரவெட்டி	2000 00
ஜெயராசா ஜீபுஸ் உரும்பராய் வடக்கு	5000 00
ஆறுமுகசாமி குடும்பம் ஊறணி	1000 00
S. மிகுந்தலா கட்டடவேலி கரவெட்டி	1000 00
மு. நவரத்தினம் உடுப்பிட்டி (ஜேர்மணி)	1500 00
S. சுப்பிரமணியம் ஆசிரியர் உண்டுவத்தை அல்வாய்	1000 00
நடேஸ்வரன் ராகவன் மயிலணி சன்னாகம்	3000 00
வே. ஈஸ்வரி கரவெட்டி	1000 00
ஸ்ரீ நதியா நகைமாடம் யாழ்	2000 00
விக்னேஸ்வரன் சர்வேஸ்வரராசா கைதடி	1000 00
இ. நடராசா தாவடி	2000 00
பொ. மு. இராசரெத்தினம் தாவடி	1000 00
சயாதேவி குடும்பம் யாழ்ப்பாணம் கூ முடை அரிசி	1000 00
S. சிவலிங்கராசா யாழ் பொருள்கள் வகையில்	5000 00
கார்த்திகேச மகேஸ்வரன் லண்டன்	10 000 00
வே. வில்வராஜா ஏழாலை	1 முடை அரிசி
Dr. த. துவாரகாதேவி லண்டன்	2000 00
பெ. நாராயணசாமி யாழ்ப்பாணம்	1000 00
ப. சாந்தராணி ஜேர்மணி	1000 00
கரிஸ் வர்ணராஜா	
அபிலாஸ் வர்ணராஜா } பிரான்ஸ்	10 000 00
Dr. பொன் சின்னத்தம்பி பொலிகண்டி.	3000 00
S. இராஜலிங்கம் கண்டா	5000 00
K. ஜெகதீசன் குடும்பம் ஜேர்மணி	5000 00
ம. இந்துசேகரம் குடும்பம் அவுஸ்திரேலியா	20 000 00
இரவீந்திரன் குடும்பம் அவுஸ்திரேலியா	14 000 00

★ உண்மையை நாம் அறிவினால் மட்டும் காண்பதில்லை. ★

அரை நிமிட நேரம்

த. போகேஸ்வரி

ஒரு கருமத்தைச் செய்யும் போது, நல்ல நாளும் நல்ல நேரமும் பார்த்துச் செய்கின்றோம். அப்படிச் செய்யாவிடின் ‘அக்கருமம் சரிவர அமையாது போய்விடுமோ? என என்னிக்கவலைப்படுகின்றோம்.

நமக்கு நன்றும் திதும் வரும் போது, நாம் செய்த நல்வினை தீவினைகளின் பயனாலேயே அப்படி நடந்ததென நம்புகிறோம். கஷ்டப்படும் போது முன்செய்த தீவினை இப்படித் துன்புறுத்துவதாக எண்ணி மறுகுகின்றோம். நன்மைகள் நடக்கும் போது நாம் செய்த புன்னியம் இப்படி நடக்க வைத் திருக்கிறது என மகிழ்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல சோதிடரி டம் சென்று கிரகங்களின் நிலையைப் பார்த்து அந்தக்கோள்களின் செயற்பாட்டால் நன்மையும் தீமையும் நடப்பதாகக் கருதுகிறோம். “எனக்கு அட்டமத் திலே சனி, அதுதான் இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறேன்” என்று கூறு

வோரை நாம் கண்டிருக்கிறோம் இவ்வாறு கிரகங்களை நன்மைக்கும் தீமைக்கும் காரணமாகக் கூறுகிறோம்.

நாளும் கோளும் நம் வினையும் கஷ்டத்தையும்சுகத்தையுமே தருகின்றன. ஆனால் இந்தக் கூற்றுவன் இருக்கிறானே. அவன் உயிரைக் கவர்ந்து மரணத்தையல்லவா தந்துவிடுகிறான். எம் மைக்கொன்று விடும் கூற்றுவன் மிகவும் கொடியவன்.

எமது வாழ்வில் இந்த நாள், கோள், வினைப்பயன், கூற்றுவன் என்பன இல்லாமலே போய் விட்டால் எவ்வளவு நன்றாகவிருக்கும்!

அப்படி அவை செயலற்றுப் போகவும் ஒரு வழி உள்ளது. அந்த முருகப்பெருமானின் சிலம்பும் தன்டையும் அணிந்த பாதகமலங்கள் எம்முன் தோன்றி னால் இவை என்ன செய்ய முடியும்? அப்படியே செயலிழந்தவையாய் அப்போது அவை மாறி விடும்.

நரள்ளன் செயும்வினை தான்ஸன் செயும்எனை நாடிவந்த
கோள்ளன் செயும்கெடுங் கூற்றெறன் செயும்கும் ரேசர் இரு
தாஞும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
தோஞும் கடம்பும் எனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடனே.

குமரேசர் எமக்குமுன் வந்து
தோன்ற வேண்டுமெனி ன்
அவரை நாஞும் பொழுதும் வழி
பட வேண்டுமே! சரண கமலங்
களை அரை நிமிடங்கூட தியா
னிக்க அறியாத இந்த மூடமட்டி
மனங்களை தியானிக்க வைக்க
அவனருளன்றோ வேண்டும்.

அந்த முருகனின் அருளி
னால் மாதாந்தம் அவன து
பாதார விந்தங்களை அரைநிமிட
நேரம் நினைக்கும் பேறு இவு
வருடத்தில் எனக்குக்கிட்டியதற்
காக அவனது தாள் பணிகின்
றேன்.

மனிதனை மனிதனாக்கும் பண்பு

ஓழுக்கமாகிய பண்பே ஒருவனை மனிதனாக்குகின்றது. அது
இல்லாதவிடத்து ஒருவன் எவ்வளவு கூர்மையான மதி படைத்தவனா
யினும் அவன் மனிதனாகக் கருதப்படமாட்டான்.

“அரம் போலும் கூர்மையரேனும் மரம் போல்வர் மக்கட்
பண்பில்லாதவர்” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு.

பண்பில்லாத போது மனிதன் மரமாகிறான். ஓழுக்க வழி
நில்லாக் காரணத்தினால், ஒரறிவுடைய வழிநில்லாக் காரணத்தினால்
ஒரறிவுடைய மரமாக அவன் தாழ்த்தப்படுகின்றான்.

தனிமை என்பது செடியைப் பாதுகாக்கும் வேலிபோல தியா
னத்திற்கு அமைகிறது. பக்குவப்பட்ட தியானத்தின் மூலம் இறை
நிலையை வெகுவிரைவாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். இதற்கு மனப்
பக்குவம், சகிப்புத்தன்மை அவசியம் தேவை.

ஆழப்பழகு அழிந்து போகாதே.

இ அருணகிரி சுவாமிகள் அருளிய கந்தரலங்காரம்

திரு. சி. வேஸாயுதம்

திருவண்ணா மலையிலிருந்து
ஐம்பது மைல் தூரத்திலுள்ள
முள்ளன்றம் எனும் ஊரில் இற்
நைக்கு ஐந்நாறு ஆண்டுகளின்
முன் அவதரித்தவர் அருணகிரி
நாதர். இவரைப் பட்டினத்தா
ரின் புதல்வர் என்றும் சிலர்
சூரு வர். சிறுவயதிலே தாய்
தந்தையாரை இழந்தார். தமக்
கையாரின் அரவணைப்பில்
வளர்ந்தார். சிறந்த முருகபக்தர்
முருகன் திருவருளில் ஈடுபட்டு
மற்றையவரையும் ஈடுபடச்செய்
தவர்களுள் சிறந்தவர் அருணகிரி
நாதர். முதன் முதலாகச் சந்தக்
கவி பாடியவர் இவரே.

திருப்புகழ், வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம், திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரநுழுதி முதலிய நூல்களைப் பாடிய இவர் சிறந்த சாஸ்திர அறிவுடையவர் என்பதற்கு இவர் பாடிய நூல்களே சான்றாகும். சங்க நூல்களிலேயும் பயிற் சி பெற்றவர். அருணகிரிப் பெரு மாணை இனிமேல் நாம் காண முடியாது. அவர் தமது அனுபவப் புதையல்களை நூல்கள்

மூலம் நமக்கு விட்டுச் சென்றி ரூக்கின்றார் பாமர மக்களைப் போலவே வாழ்ந்த இவர் மக்கள் படும் துன்பத்தைக் கண்டார். இன்பத்தைக் காட்டிலும் துன்பமே அதிகம். இவர் ஒரு சிறந்த சட்டத்தரணி எனலாம். தான் செய்யாத குற்றத்தைத் தன் கட்சிக்காரரூக்காகத் தான் செய்ததாக வழக்காடி நீதி கேட்பவர் போல நாம் செய்த செய்கின்ற செய்யும் குற்றங்களைத் தான் செய்தவை போல முருகனிடம் எடுத்துக்கூறி மன்னிப்புக் கேட்கின்றார். என்னே இவரின் கருணை. அவாவிலிருந்து பற்றுக்கும், பற்றிவிருந்து அனுபுக்கும் அன்பிலிருந்து அருள் நிலைக்கும் உயர வேண்டும் இவ்வாறு உயர்ந்தவர் அருணகிரி.

முருகன் என்பது அழகான தமிழ்ச் சொல். வடமொழிக்கும் தென் மொழிக்கும் பொதுவான சொல் ஸ்கந்தன். இதைக்கந்தன் என்றும் அழைப்பர். கந்தன் என்றால் பற்றுக்கோடு, கம்பம், இணைப்பு எனப் பொருள்படும். நமக்குப் பற்றுக்கோடாக இருப்பவன் கந்தன். அறுபது, எழுபது

பிறர் குற்றம் காணுமுன் நம் குறை கணவோம்.

வயதுடைய ஒரு வயோதிபர் தள்ளாடிக் கீழே விழாமல் இருப்பதற்கு ஒரு ஊன் று கோல் உதவியாக இருக்கும். மலவாதையால் தளர்ந்த உயிர்களுக்குப் பற்றுக் கோடானவன் கந்தன்.

பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

அலங்காரம் என்பது கண்ணுக்குக் களிப்பூட்டும் அழகு எனப்படும். நமது கண்களைக்

பற்றுள்ள ஒருவன் பற்றை நீக்கமுடியாது. குருடனுக்குக்குருடன் வழிகாட்டலாமா? எனவேதான் பற்றை நீக்க வேண்டின் பற்றற்ற இறைவனைப் பற்ற வேண்டும்.

என்பது பொய்யாமொழி

உன்னைச் சிங்காரித்து உன்னழகைப் பாராது
என்னைச் சிங்காரித்து இருந்தேன் பராபரமே என்றார் தாயுமானவர்.

குழந்தையைத் தாய் அலங்காரித்து மகிழ்வது போல - முருகனை அலங்காரம் செய்தார் அருணகிரி. இதுவே கந்தரலங்காரம். நம்மனம் அவனுடன் இணைய இந்நால் வழிகாட்டியாக அமையும்.

அலங்காரம் செய்வதற்கு ஆடை, ஆபரணம், மாலை, மலர் முதலியன தேவைப்படும். ஆயினும் இவை சில காலத்தில் அழிந்து விடும். அலங்காரமும் மறைந்து விடும். அருணகிரி செய்த அலங்காரம் காலத்தால் அழியாத சொல் அலங்காரம். கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாவதில்லை. சொல் எல்லாம் சொல்லாவதில்லை. ‘‘வாக்கிற்கு அருணகிரி’’ அல்லவா. தன்னிட

கவரவே இறைவனை அலங்காரம் செய்கிறோம். இதனால் இறைவனுக்கு இன்பம் இல்லை.

முள்ள சிறந்த, மற்றவர்களால் வெல்ல முடியாத, சுவையான சொற்களால் மாலையாக்கப்பட்டது கந்தரலங்காரம்.

முருகனின் திருமேனி அழகு, குண அழகு, விளையாட்டமுகு, வீர அழகு முதலாய பல அழகு கண்ணும் படம் பிடித்துக்காட்டுவது இந்நால். அலங்காரம் என்ற பெயருடன் சில இலக்கண நூல்கள் தோன்றினும் கந்தரலங்காரத்திற்கு ஈடான அலங்காரம் எதுவுமில்லை. பற்றிவிருந்து விடுபட்டவர் பாடிய இந்நால் நமது பற்றை அறுக்க மருந்து போன்றது. காலத்தால் அழியாதது.

“கைத்தல நிறைகளி என்று தொடங்கும் திருப்புகழ் (ஒற்று நீக்கி) நாறு எழுத்துக்களைக் கொண்டது. கந்தர் அலங்காரமும் நாறு பாடல்களைக்கொண்டது.

“கந்தன் நன்னால் அலங்காரம் நாறனுள்ளுருவிதான்கற்றறிந்தவரே ” என்பர். எனினும்

நூற்றுக்கு அப்பாலும் சில கவிகள் வழக்கில் வருகின்றன.

தந்தனைக் கருவாகக் கொண்ட நூனச் சுடரில் கந்தர் அலங்காரச் செய்யுளும் பொருஞம் தொடராகத் - தொடர்ந்து வெளிவரக் கந்தன் கருணை வழிகாட்டுவதாக!

[தொடருக்

★ ★

வ.
தூர்க்காதேவி சரணம்
கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச்செலவி
தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J. P
அவர்களின்

79 ஆவது பிறந்த நாள் அறக்கொடை விழா

80 ஆவது அகவையில் காலடி வைக்கும்
அன்னை அவர்களை வாழ்த்துவதில்
பெருமிதமடைக்கிறோம்.

ச. ஆ. செ. க. ப. பேரவையினர்

★ ஜற்றுமையே அமைதிக்கு வழி ★

பேர்ஸுடையீர்!

வணக்கம். எதிர்வரும் 07 - 01 - 2004 புதன்கிழமை எங்கள் தேவஸ்தான்த் தலைவர் கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் எழுபத்தொன்பதாவது வயதுப்பூர்த்தியை முன்னிட்டு சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களால் எழுதப்பெற்ற “அறிவொளி காட்டிய சான்றோர் வரிசையில்” என்னும் நூல் வெளியீட்டு விழா நடைபெறவுள்ளது. இந்நிகழ்வைத் தொடர்ந்து அறநிதிய வட்டிப்பணத்தில் இருந்து அறக்கொடையாக வண்ணிப்பிரதேச கல்வி வலயத்தில் வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழ் வாழும் க. பொ. த. சாதாரண தர வகுப்பில் சித்திபெற்று உயர் கல்வி பயில் இருக்கும் 100 மாணவர்களுக்கு பாடசாலைக் கல்விக்கான உபகரணங்கள் பெற தலா ரூபா 750/- வீதம் அன்பளிப்பு வழங்கும் வைபவம் இடம் பெறவுள்ளது. இந்நிகழ்வுகள் யாவும் 07-01-2004 புதன்கிழமை காலை 9 - 30 மணிக்கு முதல் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான் “அன்னபூரணி” மண்டபத்தில் இடம்பெற இருக்கிறது அனைவரையும் அன்பாக அழைக்கின்றோம்.

வணக்கம்

திரு. மு. சபாநாதன் J.P.U.M.

பதில் நீதவான், உய்தலைவர்

திருமதி ம. இராமநாதர்

திரு. நா. தவநாதன்

திரு. அ. சண்முகநாதன்

பொருளாளர்

திரு. ச. ஏழூர்நாயகம்

ப.பபொருளாளர், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி பிறந்தநாள் அறநிதியச்சபை

07 - 01 - 2004 புதன்கிழமை

நிகழ்ச்சி வியரம்

நேரம்: மு. ப. 9 - 30 மணி

தலைவர்

கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி

தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J. P. அவர்கள்

திருமுறை:

வரவேற்புரை: திரு. மு. சபாநாதன், J.P. U.M. அவர்கள்
பதில் நீதவான் உப தலைவர், தேவஸ்தான நிர்வாகசபை.

★ நாட்டுப்பற்றை விட அதிக நெருக்கமான அன்பு வேறில்லை ★

ஆசியரைகள்: சிவநீ. இ. சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்
 ஸ்ரீலீன் சோமசுந்தரதேசிக ஞானசம்பந்த
 பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்
 கலாநிதி தி. கமலநாதன் அவர்கள்
 பிடாதிபதி யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி, கோய்ப்பாய்.
 திருமதி கோலீலா மகேந்திரன் அவர்கள்
 உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர், வலிகாமக் வலயம்
 வாழ்த்துரை: திரு. வை. ஈழலிங்கம் அவர்கள்
 தலைவர் ஈழத்தமிழர் கழகம், அவுஸ்திரேலியா
 பிரதம விருந்தினர்: கலாநிதி கி. சிவலிங்கராசா அவர்கள்
 தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்
 சிறப்பு விருந்தினர்; செங்கை ஆழியான்
 கலாநிதி க. குணராசா அவர்கள்
 பிரதேச செயலர் - வலி - வடக்கு
 தலைவர் முன்னுரை;
 நால்: அறிவொளி காட்டிய சான்றோர் வரிசையில்
 நால் வெளியீடு; செங்கை ஆழியான்
 கலாநிதி க. குணராசா அவர்கள்
 வெளியீட்டுரை: கலாநிதி சி. சிவலிங்கராசா அவர்கள்
 நன்றியுரை: செஞ்சொற்செல்வர்
 திரு. ஆறு திருமுருகன் அவர்கள்
 திருமுறை;
 நண்பகல்: 12-30 மணி மதிய போசனம் வழங்குதல்
 சூறப்பு: வன்னி மாவட்ட மாணவர்களுக்கான அறக்கொடை வழங்கல்
 வைபவம் 10 - 01 - 2004 சனிக்கிழமை காலை கிணிநொச்சிப்
 பாடசாலையில் நடைபெறும் என்பதை அறியத்தருகின்றோம்
 அன்பர்கள், அபிமானிகள் அனைவரையும் இவ்விழா நிகழ்ச்சி
 களில் கலந்து சிறப்பிக்குமாறு அன்பாக வேண்டுகின்றோம்.

அறநிதிய வங்கி விபரம்

சிவத்தமிழ்ச்செல்வி பிறந்த நாள் அறநிதியம்

தேசிய சேமிப்பு வங்கி யாழ்ப்பாணம்

சே. கு இல: 1 - 0006 - 02 - 7248 - 5

சுந்தரச்சாமி

-ந. அரியரத்தீனம் -

உலகில் நடைபெறுகின்ற விடயங்கள் எதுவுமே தானாக நடப்பதில்லை. இதை நம்பிக்கை தொடர்பான விடயங்கள் உட்பட அனைத்துக் காரியங்களுமே அவை மேலோட்டமாகப்பார்க்கு மிடத்து தானாக நடப்பது போலத் தெரிந்திருந்தாலும்

அவை அனைத்தும் காரண காரியத்துடனேயே நடைபெறுகிற கொண்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதி ஆலயத்
தின் நித்திய பூசையின் பொழுது
தினமும் 64 ஆலம் இலைகளில்
நைவேத்தியம் படைக்கப்பட்டு

பூசை நடாத்தப்படும். இவ்வாறு பெருந்தொகை அமுது படைக்கப் படுவதை எந்தப்பூசகரும் தமக்கு சமையாகக் கருதுவதில்லை.

அதே நேரம் இவ்வாறு பெருந்தொகை அமுதினை படைக்கக் கூடிய வசதிகளையும், வாய்ப்புக் களையும் சந்திதியான் பூசகர்களுக்கு ஏற்படுத்துவதற்கும் தவறுவதில்லை.

இதே போன்று ஸ்ரீ சௌல்வச் சந்திதியில் இடம் பெறும் அன்னதானப் பணியை மேற்கொள்வதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் சந்திதியான் ஆச்சிரமமும் இந்தப் பணியை ஒரு சமையாக எப்பொழுதும் கருதியதில்லை. உயயகாரர் இல்லாத, ஆனால் பெருந்தொகையாக அடியார்கள் கூடுகின்ற தினங்களிற் கூட எந்த வித குறையுமின்றி ஆச்சிரமத்தால் அன்னதானம் வழங்கப் படுகிறது. இவ்வாறு வழங்கப்படுவதற்குரிய வசதிகளையும் வாய்ப்புக்களையும் சந்திதியானே ஏற்படுத்துகின்றான் என்பதற்குரிய சம்பவங்கள் நடந்த வண்ணமே உள்ளன.

இவ்வாறு சந்திதியானே வசதி வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துகின்றான் என்பது தொடர்பான அன்மையில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை இங்கே அடியார்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றோம்.

உடுப்பிட்டி வதினி நோட்டில் நவின்டில் என்ற முகவரி யில் வசிக்கும் திரு. திருமதி மயில்வாகனம் நாகேஸ்வரி குடும்பத்தினர் சந்திதியில்நடைபெறும் நித்திய அண்ணப்பணிக்கு வருடா வருடம் தவறாது தமது பங்களிப்பை வழங்கி வருபவர்கள், குறிப்பாக சந்திதி உற்சவ சாலத் திற்கு முன்பு இந்தப்பங்களிப்பை வழங்குவது வழக்கம்.

திரு. திருமதி மயில்வாகனம் மட்டுமல்ல அவர்களது பிள்ளைகளும் கூட இறையன்பு உள்ள வர்களாகவும் ஆலயத்திருப்பணி செய்பவர்களாகவும் இப்பதை எம்மால் உணர முடிகிறது. துவாளிப்பிள்ளையார், குலானை அம்மன் ஆலயம், கந்தவனக் கோயில் போன்ற ஆலயங்களின் திருப்பணி வேலைகளில் தற்பொழுதும் கணிசமான பங்களிப்பை இந்தக் குடும்பத்தினர் வழங்கியுள்ளனர். தற்பொழுது திரு. மயில்வாகனம் அவர்கள் இறைபதம் அடைந்து விட்ட நிலையில் அவரது மனைவியும் மக்களும் இந்தக் காரியங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

இந்த வருடம் சந்திதி உற்சவம் முடிவடைந்து பல வாரங்கள் சென்று விட்டன. ஒருநாள் காலையில் ஆச்சிரமத்தின்வாசல் கதவைத்திறந்துகொண்டு தன்னிடம் யாரோ வருவதை சுவாமி

கன் அவதானிக்கிறார்கள். அது வேறுயாருமல்ல திருமதி நாகேஸ் வரி மயில்வாகனம் அவர்கள் தான் அங்கே வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

திருமதி நாகேஸ்வரி அவர்கள் ஆச்சிரமத்தின் சவாமிகளைப் பார்த்து “நாங்கள் உரிய காலத் தில் உரிய வேலைகளைச் செய்ய மறக்கலாம் ஆனால் சந்தியான் எதையும் மறக்கவும் மாட்டான் எங்களை சும்மா இருக்கவும் விட மாட்டான்” என்று கூறி நடந்து முடிந்த உற்சவ காலத் தில் அன்னதானப் பணிக்குத் தனது பங்களிப்பை உரிய காலத் தில் வழங்கத்தவறியதை எடுத்துக் கூறி தனது வழமையான பங்களிப்பை சவாமிகளிடம் வழங்கிய பின் அவசரமாகத் திரும்பிச் சென்று விட்டார்கள்.

மேற்படி நடந்து முடிந்த சம்பவத்தை மேலோட்டமாக அறிந்து கொண்ட அடியேன் அந்தப் பாதைவழியால் வருகின்ற சமயம் நாகேஸ் வரி அம்மாஞ்சைய வீட்டிற்குச் சென்று என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டேன் எப்பொழுதும் இறைவன் சிந்தனையுடனேயே செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அம்மையார் அவர்கள் அடியேனை வணக்கம் செலுத்தி அன்புடன் வரவேற்றார்கள். அப்பொழுதும் அவர் சந்தியான் மேற்கொண்ட திருவிளை

யாடலிருந்து மீள முடியாதவராய் இருப்பதை அடியேனால் உணரமுடிந்தது. அடியேன் கேட்டுக் கொண்டதற் கிணங்க நடந்த சம்பவத்தை மெய்சிலிர்க்க என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

இந்தவருட சந்திதி உற்சவ காலத்தில் சிறிது பணக்கஷ்டம் இருந்தமையால் திருகோணமலையிலிருந்து தனக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பணம் கிடைத்த பின்பு சந்தியானுடையபங்களிப்பைவழைமேபோல ஆச்சிரமத்திற்கு சென்று வழங்க யோசித்திருந்ததாகவும் ஆனால் அவ்வாறு பணம் கிடைத்த பின்பும் அதனைச் செலுத்தாமல் தான் தாமதித்தது பெரிய தவறு என்பதைளடுத்துக்கூறினார்கள்.

இந்த நிலையில்தான் இறைபதம் அடைந்த தனது கணவர் மயில்வாகனம் அவர்கள் கனவிலே தோன்றி தன்னை பல்வேறு ஆலயங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று இறுதியாக சந்திதி ஆலயத்திற்கு அழைத்து வந்து அங்கே விடுவதாகக் கணவு கணுள்ளார்.

இவ்வாறு நடந்து முடிந்த கனவின் மூலம் உரியகாலத்தில் அன்னதானப் பணிக்கு அளிக்க வேண்டிய பங்களிப்பை அளிக்கத்தவறிய தவறினை உணர்ந்து கொண்டதாகவும் அதனால் தனது சுகவீனத்திற்காக யாழ்ப்

பாணத்திற்கு கிளினிக் காட்டப் போகும்வழியில் சந்நிதியானைத் தரிசித்து விட்டு ஆச்சிரமத்திற்கு சென்று தான் செலுத்தவேண்டிய பங்களிப்பை செலுத்திவிட்டு அவசரமாகச் சென்றதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஆனால் அப்பொழுதும் அங்கே ஆலயத்தில் தான் தவறு செய்ததையும் அதனால் தான் மீண்டும் ஒருமுறை சந்நிதியானிடம் சென்று கண்குளிர சந்நிதியானை வழிபட்டது பற்றியும் கண்களில் நீர்வழிய எடுத்துக் கூறினார்கள்.

ஆம் நாகேஸ்வரி அம்மாள் முதல் முறை ஆலயத்திற்கு சென்று சந்நிதியானை வழிபட்டபின் அர்ச்சனை செய்வதற்கு ஜயிடம் பணம் செலுத்தியதாகவும் அப்பொழுது சந்திப்பாணப் படிப்புக்காரணமாக 10 நிமிடங்கள் பொறுத்திருக்குமாறு தன்னிடம் ஜயர்கேட்டபொழுதும் ஆஸ்பத்திரிக்கு செல்லும் அவசரத்தில் தான் ஆஸ்பத்திரிக்கு சென்று விட்டதாகவும் ஆனால் ஆஸ்பத்திரியில் பல மணி நேரம் வீணாக காத்திருந்து தான் கஷ்டப்பட்டது பற்றியும் எடுத்து விளக்கினார்கள்.

இவ்வாறான கஷ்டத்துடனும் மனக்கவலையுடனும் நித்திரைக்குச் சென்றதிருமதி நாகேஸ்வரி அம்மையாருக்கு அன்று

இரவு நித்திரையில் சந்நிதி ஜயர்க்கு முடிந்து திருந்து வழங்கு வதாகவும் திருந்திருடன் சில தானியங்களையும் சேர்த்து வழங்குவதாகவும் கனவு கண்டுள்ளார்கள்.

இந்த நிலையில் அடுத்த நாள் சந்நிதி ஆலயத்திற்கு சென்று ஆற அமர சந்நிதியானை வணங்கிய பின் சந்நிதியானுக்கு திருப்தியாக அர்ச்சனையும் செய்தார்கள் என்ன அதிசயம் அங்கே ஜயர் வழங்கிய அர்ச்சனைப் பெட்டியில் நவதானியங்களில் ஒன்றான நெல் மணிகள் ஒட்டியிருப்பதைப் பார்த்ததும் தன்னையே நம்ப முடியாத வியப்பில் உறைந்து போய்விட்டார்கள். தற்பொழுதும் அந்த வியப்பிலிருந்து மீள முடியாத அம்மையார் அவர்கள் அந்த நெல் மணிகளை வீட்டுப் பூசை அறையில் பயபக்தியுடன் வைத்து பாதுகாத்து வருகின்றார்கள்.

சந்நிதியானுடைய திருப்பாதங்களுக்கு அடிமையானவர்கள் சந்நிதியின் அன்னதானைப் பணிக்கு பங்களிப்புச் செய்பவர்கள் எல்லோரும் சந்நிதியானுடன் இரண்டாக் கலந்தவர் ஆகின்றனர். இவர்கள் சந்நிதியானை மறந்தாலும் சந்நிதியான் இவர்களை மறப்பதில்லை.

ஓம் முருகா !

தை மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

02 - 01 - 2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 09 - 00 மணியளவில்

நிகழ்வு : வருடாந்த திருவாசக விழா 2003

09 - 02 - 2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : செ. நடராசா J.P. (பேரவை உறுப்பினர்)

சொற்பொழிவு : சிவத்தினை வளர்க்கும் பாக்கியம்
வழங்குபவர் : சைவசித்தாந்த பண்டிதர் சு. புஸ்பரேகா

16 - 01 - 2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

மாணவர்கள் நிகழ்வு : ஸ்ரீ கணேசா அறநெறிப் பாடசாலை
(நீர்வேலி)

23 - 01 - 2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : க. சிவக்கொழுந்து J. P.

சொற்பொழிவு : பெரியபுராணம் (தொடர்)

வழங்குபவர் : சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் அ. குமாரவேல்
(யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

30 - 01 - 2004 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : சி. நாகவிங்கம் J. P.

விடயம் : பக்திப் பாடல்கள்

வழங்குபவர் : வில்லிசைக் கலைஞர் க. சத்தியதாஸ்

(பக்கவாத்திய சகிதம்)

01 - 02 - 2004 ஞாயிற்றுக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சூடு 7-ம் ஆண்டு வெளியீடு
தை - 2004

வெளியீட்டுரை : செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன்

மதிப்புரை : ஆ. சிவநாதன் [ஆசிரியர்]

[நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயம்]

வாசகர் கவனத்திற்கு

முதல் பத்து மஸரிலும் வெளியிடப்பட்ட விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக நடைபெற்ற வாசகர் போட்டிக்குரிய பெறுபேறுகள் வரும் 2004 தை மஸரில் இடம்பெறும் என்பதையும் அவர்களுக்குரிய பரிசுகள் மாசி மாத மஸர் வெளியீடு (27 - 02 - 2004) அன்று வழங்கிக் கொரவிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் மகிழ்வுடன் அறியத்தருகின்றோம்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் ஆங்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

மஸர்க் குழு:
நீற்றான் ஆசிரிய சூல கலை மன்றம் பேரவை
சல்வசைந்திதி, தொண்டமானாறு.